

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

ὦ Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἦν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν (Α΄ Τιμ. ζ΄ 20-21)

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ • ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2015 • ΤΕΥΧΟΣ 103

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀνάγκη νά βροῦμε τόν καλό μας ἐαυτό!	σελ. 1
Ἡ «Νέα Ἐκκλησιολογία» τῆς Β΄ Βατικανῆς Συνόδου (Μέρος Β΄)	σελ. 3
Ἡ μαρτυρία τῆς Gianna Jessen γιά τίς ἀμβλώσεις	σελ. 5
Πρότυπο γιά τούς μαθητές μας ὁ Μωχάμετ Ἀλί!	σελ. 8
Ἀπέτυχες; Διάβασε αὐτό	σελ. 11
60 χρόνια ἀπό τὴν ἔναρξη τοῦ ἀγώνα τῆς ΕΟΚΑ τὸ 1955	σελ. 13
Χαλάλ καὶ Τουρκολαγνεῖα	σελ. 21
Εἰδήσεις καὶ Σχόλια	σελ. 22

ΑΝΑΓΚΗ ΝΑ ΒΡΟΥΜΕ ΤΟΝ ΚΑΛΟ ΜΑΣ ΕΑΥΤΟ!

Βρισκόμαστε καί πάλι μπροστά σέ ἐκ-
λογές, τῆς 20ῆς Σεπτεμβρίου 2015.

Ἄν θά ἔψαχνε κάποιος νά βρεῖ τίς κατάλληλες λέξεις, γιά νά ἐκφράσει τό τί αἰσθάνεται ὁ μέσος ψηφοφόρος, ἴσως οἱ καταλληλότερες θά ἦταν «τό αἶσθημα τοῦ γιά μιά ἀκόμη φορά προδομένου».

Ἡ «μάχη τῆς διαπραγμάτευσης» μέ τούς δανειστές, πού γιά ἕξι μῆνες ὑποτίθεται ὅτι ἔδινε μιά κυβέρνησι με χαρακτηριστικότερο ἐκφραστή της τόν «Γιάννης (μέ ἓνα ν) Βαρουφάκης», χωρίς κανένα σχέδιο παρὰ μόνο με τή «δημιουργική

ἀσάφεια», ἔληξε με παταγώδη ἀποτυχία καί συντριπτική ἥττα γιά τὴν Ἑλλάδα. Τό νέο (τρίτο κατά σειρά) μνημόνιο εἶναι πολὺ χειρότερο ἀπὸ τὰ δύο προηγούμενα.

Οἱ ἀντοχές τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας ἐξαντλοῦνται. Καί δέν ἐννοοῦμε μόνο τίς οικονομικές. Ὁ Ἑλληνισμός, γιά πρώτη φορά στὴν Ἱστορία του, βρίσκεται ἀντιμέτωπος με τὴν ὀρατὴ ἐφιαλτικὴ προοπτικὴ νά μὴν ἔχει βιολογικὴ συνέχεια. Αὐτὸ εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα ἀφ' ἑνὸς τῆς δημογραφικῆς συρρίκνωσις (οἱ Ἕλληνες, γιά πολλοὺς λόγους, δέν κάνουν παι-

Η «ΝΕΑ ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΙΑ» ΤΗΣ Β΄ ΒΑΤΙΚΑΝΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΕΧΕΙ ΒΡΕΙ ΕΡΕΙΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ*

του Πρωτοπρεσβυτέρου π. Πέτρου Χίρς, Δρ Θεολογίας

Μέρος Β΄

Μοιράστηκα μαζί σας ένα μέρος προβληματισμού που με οδήγησε να έκπονήσω αυτή τη διδακτορική διατριβή. Παρακαλώ επιτρέψτε μου να μοιραστώ μαζί σας συνοπτικά και τόν «προβληματισμό» μου, από τη στιγμή που ξεκίνησε ή έρευνα και συγγραφή του βιβλίου και η οποία με οδήγησε να δώ τό ποιμαντικό έργο μας κάτω από ένα έντελως διαφορετικό φως!

Έχουμε ένα πρόβλημα, ένα σοβαρό πρόβλημα, όσον αφορά τό ποιμαντικό μας έργο. **Πέφτουμε σέ παγίδες, παρόμοιες μ΄ εκείνες όπου έπεσαν οί Λατίνοι τόν Μεσαίωνα – σέ σφάλματα τά όποία έθεσαν τά θεμέλια για τή γένεση τής νέας έκκλησιολογίας.**

Η διεργασία τής άλλοτρίωσης (έντός του πλαισίου του ποιμαντικού έργου), ακολουθεί σέ γενικές γραμμές τήν ίδια διαδρομή σέ Ανατολή και Δύση, όπου οί μεθοδείες του πονηρού διαφέρουν μονάχα στις ιστορικές συνθήκες.

Αρχίζει ως εξής:

- Απώλεια τής ασκητικότητας, που οδηγεί στή Θεολογία χωρίς Ήθος.

- Η Θεολογία χωρίς ήθος οδηγεί στην Έκκοσμίκευση (που συνεπάγεται και περιφρόνηση των κανόνων).

- Η Έκκοσμίκευση οδηγεί στην Ατομική Αύθεντία (που αντικαθιστά τους

Ίερους Κανόνες).

- Η Άτομική Αύθεντία οδηγεί στον Νομικισμό (που βλέπει τά πάντα στήν έξωτερική τους διάσταση, «τύποις»).

- Ο Νομικισμός οδηγεί στον Μινιμαλισμό (που υπεραπλουστεύει τά πάντα σέ ποσοτικούς όρους, με τόν χαμηλότερο δυνατό κοινό παρανομαστή).

- Ο Μινιμαλισμός οδηγεί στον Κατακερματισμό και τή Διχόνοια – και τελικά **στό όριστικό Σχίσμα.**

Έτσι λοιπόν, αν ή προσέγγισή μας **στά Μυστήρια** (δηλαδή στον Χριστό), προσωπικά όσο και ποιμαντικά, **θέλουμε να παραμείνει Όρθόδοξη** (σωτηριώδης) και να αποφύγουμε νέα σχίσματα και αίρέσεις, **τούτο θά έξαρτηθεί από τήν ασκητική ζωή μας και θεώρηση.** Μόνον όταν ή συμμετοχή στά Μυστήρια **εδράζεται** πράγματι στή μετάνοια και τήν πίστη (τήν καρδιά του ασκητισμού), τότε μόνον αυτά γίνονται πρόξενοι σωτηρίας και τότε μόνον προστατευόμαστε από τήν αναπόφευκτη διολίσθησή μας στον κατακερματισμό και τή διχόνοια.

Οί ποιμένες, με τό να ζητούν από τους συμμετέχοντες **στά Μυστήρια** (δηλαδή στην Έκκλησία) να έκδηλώνουν τά προαπαιτούμενα σημεία μετανοίας και πίστεως, όχι μόνον τους καθιστούν πραγματικά

* Παραθέτουμε αποσπάσματα τής όμιλίας του πρωτοπρεσβυτέρου π. Πέτρου Χίρς, η οποία έξεφωνήθη κατά τήν παρουσίαση του βιβλίου του με τίτλο «Η Έκκλησιολογική Αναθεώρηση τής Β΄ Βατικανής Συνόδου. Μία Όρθόδοξη διερεύνηση του Βαπτίσματος και τής Έκκλησίας κατά τό διάταγμα περί Οικουμενισμού». Η παρουσίαση έγινε τήν Πέμπτη 18 Ιουνίου στο Άμφιθέατρο του Ι.Ε.Κ. «Ακμή» στή Θεσσαλονίκη. Για τό βιβλίο μίλησαν οί: Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ίερόθεος, ό Καθηγητής τής Δογματικής κ. Δημήτριος Τσελεγγίδης και ό συγγραφέας. Συντόνισε ό Αναπλ. Καθηγητής κ. Ιωάννης Κουρεμπελής.

ικανούς νά γίνουν σκεύη τῆς Χάριτος, ἀλλά ἐπίσης ἐνισχύουν τά τείχη πού περιφρουροῦν τό ποίμνιο καί προστατεύουν τήν Ἐκκλησία ἔναντι τῆς διαίρεσης καί τοῦ Σχίσματος.

Ἡ περιφρόνηση τῆς Δύσεως γιά τά προαπαιτούμενα καί τίς δογματικές προϋποθέσεις τῶν Μυστηρίων εἶναι αὐτό πού ὀδήγησε σέ διάλυση καί διάσπαση. Ἡ νέα ἐκκλησιολογία δέν ἐπινοήθηκε γιά νά διορθώσει αὐτή τήν ἀποσύνθεση καί νά δώσει τέλος στό Σχίσμα, ἀλλά γιά νά τή βαπτίσει ἐκ νέου ὡς «μερική ἀνασύνθεση» καί «ἀτελῆ ἐνότητα»! Αὐτή εἶναι ἡ νομικιστική καί μινιμαλιστική λύση τῆς Ἀτομικῆς Αὐθεντίας, προκειμένου νά ἀποφύγει νά ἐπιστρέφει στόν ἀσκητισμό καί τή θεολογία μέ Ἡθος.

Ἄν θέλουμε νά ἀποφύγουμε νά βρεθοῦμε στήν ἴδια μοίρα μέ τούς ἑτεροδόξους (Αὐτό εἶναι τό κυριότερο σημεῖο πού πρέπει νά θυμόμαστε) ... ἂν θέλουμε νά ἀποφύγουμε τήν ἀποσύνθεση καί τόν κατακερματισμό (τόσο ὡς πρὸς τά Μυστήρια, ὅσο καί ὡς πρὸς τήν Ἐκκλησία, καθότι αὐτά πᾶνε μαζί) **πρέπει νά ἐπιστρέψουμε σέ μιά ἀσκητική ποιμαντική.**

Τί σημαίνει αὐτό γιά ἐμᾶς σέ ἐπίπεδο ἐνορίας καί σέ ἐπίπεδο μητροπόλεως: **δέν πρέπει νά φοβόμαστε «τό μικρό ποίμνιο».** Μέ ἄλλα λόγια, εἶναι μιά ἐπιλογή μεταξύ ἑνός ποιμνίου πού εἶναι μικρό καί ἀληθινό καί ἑνός ποιμνίου πού εἶναι μεγάλο καί ἀλλοτριωμένο. Ὁ Νομικισμός καί ὁ Μινιμαλισμός στό ποιμαντικό ἔργο δέν κρατοῦν γιά πολύ. Ἀργά ἢ γρήγορα ὁ νέος πυρήνας ἀποκαλύπτεται καί ἡ ἀποσύνθεση γίνεται ἐμφανής, στό ἐκκλησιαστικό ἐπίπεδο, μέ τή μορφή Σχίσματος ἢ Αἰρέσεως. Ἦδη στεκόμαστε ἐνώπιον αὐτῆς τῆς ἀπειλῆς. Θά ἐπέλθει σύντομα, ἂν δέν ἀπομακρυνθοῦμε ἀπό τήν ἐκκοσμηκευμένη καί μινιμαλιστική ποιμαντική μας.

Κλείνοντας αὐτή τήν εἰσήγηση, ἐπιτρέψτε μου νά ἐπαναλάβω κάτι τό ὁποῖο ἀνέφερα στήν ἀρχή καί νά τό ἐδραιώσω: **Ἡ νέα ἐκκλησιολογία εἶναι ἡ ὑπ' ἀριθμόν ἕνα πρόκληση σήμερα γιά τή σωτηρία τοῦ κόσμου, καθότι σηματοδοτεῖ τήν ἄρνηση τῆς Ἐκκλησίας ὡς Μίας, Ἀγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας.** Ἀπό τή στιγμή πού ἐμφυτεύεται στήν καρδιά τοῦ πιστοῦ ἡ ἀμφιβολία γιά τήν Ἐκκλησία, ὡς Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, εἶναι βέβαιο ὅτι αὐτή θά ἀποδώσει καί τόν καρπό της, τήν ἀπιστία πρὸς τήν Κεφαλή τοῦ Σώματος καί, ὡς ἐκ τούτου, τήν ἀποστασία καί τήν ἀπώλεια τῆς σωτηρίας.

Ἡ νέα ἐκκλησιολογία, ἡ ὁποία διακηρύχθηκε ἐπισήμως στή Β' Βατικανή Σύνοδο —καί ἀνεπισήμως υἱοθετήθηκε ἀπό πολλούς Ὁρθοδόξους στίς μέρες μας— εἶναι καρπός πολλῶν αἰώνων «ἀλλοτριώσης», ἀποστασιοποίησης ἀπό τήν ἡσυχαστική καί ἀσκητική ζωή τῆς Ἐκκλησίας. Δέν πρόκειται ἀπλῶς γιά μιά ἀπόκλιση ἀπό τήν Πατερική θεώρηση τῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι μιά ἀνατροπή αὐτῆς τῆς θεώρησης. Ἐνῶ οἱ Πατέρες ἐπέμειναν σέ μιά ὀργανική ἐνότητα, θεμελιωμένη στήν Εὐχαριστιακή Σύναξη καί στήν Ὁρθόδοξη Ὁμολογία Πίστεως, ἡ νέα ἐκκλησιολογία παρουσιάζει μιά ἐκκλησιαστική ἐνότητα πού δέν εἶναι ὀργανική, ἀλλά ἀποσπασματική. Δέν εἶναι πρωτίστως ἐγκεντρισμένη στή Θεία Εὐχαριστία, ἀπό τήν ὁποία ἐκπορεύονται ὅλα τά Μυστήρια καί στήν ὁποία ὅλα πραγματώνονται καί καταλήγουν, ἀλλά στό Βάπτισμα, ὡς νά ἦταν ποτέ δυνατόν τά δύο αὐτά νά χωριστοῦν. Ἐπιπλέον, δέν ὑφίσταται ἐδῶ κοινή ὁμολογία Πίστεως ὡς βάση γιά τή νέα αὐτή ἐκκλησιολογική ἐνότητα, πόσο δέ μᾶλλον δέν ὑφίσταται Ὁρθόδοξη ὁμολογία Πίστεως.

Σεβασμιώτατοι, σεβαστοί πατέρες και αδελφοί: Παραδίδω αυτό τό πόνημα στην Έκκλησία, όχι μόνον ως μία κριτική της εκκλησιολογίας της Β΄ Βατικανής Συνόδου, πού ασφαλώς και είναι πρωτίστως. Τό προσφέρω και ως **άφορμή για αυτοκριτική**. Τό καταθέτω ως άπαρχή και έναυσμα ενός γόνιμου διαλόγου εντός της Έκκλησίας, αναφορικά μέ τή δική μας αναδυόμενη ΝΕΑ εκκλησιολογία και τό είδος του ποιμαντικού έργου πού καθιστά ικανή τήν αποδοχή της. Όφείλουμε

νά αναρωτηθούμε: Σέ ποιόν βαθμό έχουμε ολισθήσει στις ίδιες παγίδες πού βρήκαν μπροστά τους οί Λατίνοι του Μεσαίωνα;

Πρέπει νά ξεκινήσουμε προθυμότερα αυτόν τόν «έσωτερικό» διάλογο και νά ασκήσουμε μία αυστηρή αυτοκριτική· διότι αυτό, τό όποιο επί αιώνες «μαγείρευε» ό έχθρος και «σέρβιρε» στή Δύση, μπορεί, μέ όχημα τήν παγκοσμιοποίηση και τόν οικουμενισμό, νά έλθει σέ λίγες μόλις γενιές και στήν καθ' ήμιας Άνατολή.



Η ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΗΣ GIANNA JESSEN ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΜΒΛΩΣΕΙΣ*

Χαίρετε. Όνομάζομαι Gianna Jessen. Είμαι υίοθετημένη και ή βιολογική μου μητέρα ήταν δεκαεφτά χρονών, όταν άποφάσισε νά κάνει έκτρωση. Ήταν τότε έφτάμισυ μηνών έγκυος και ό γιατρός τή συμβούλευσε νά κάνει αυτό, πού όνομάζεται saline abortion (άντικατάσταση του άμνιακού ύγρου μέ άλατούχο διάλυμα, πού καίει τό παιδί μέσα και έξω). Ήτσι ή μητέρα μου άνέμενε νά γεννήσει ένα νεκρό παιδί μέσα σέ είκοσιτέσσερις ώρες. Προς μεγάλη έκπληξη και άμνηχανία όλων, δέν βγήκα νεκρή σ' αυτόν τόν κόσμο, αλλά ζωντανή (!), στις 6 Άπριλίου του 1977 σέ κλινική έκτρώσεων του Λός Άντζελες. Αυτό πού άποτελεί τέλειο συγχρονισμό του έρχομού μου, είναι ότι ό μαιευτήρας, πού ένεργοϋσε τήν έκτρωση, ήταν εκτός ύπηρεσίας εκείνη τή στιγμή κι έτσι δέν του δόθηκε ή ευκαιρία νά ολοκληρώσει τό σχέδιό του, πού ήταν ό τερματισμός

της ζωής μου...

Τήν στιγμή αυτή πού σās μιλω, βρίσκομαι σ' ένα όμορφο κυβερνητικό κτήριο και ξέρω ότι στήν έποχή πού ζοϋμε δέν είναι πολιτικά σωστό νά πεις τό όνομα του Χριστού σέ μέρη σαν κι αυτό. Τό νά Τόν φέρνεις σέ τέτοιες συναντήσεις, μπορεί νά κάνει τούς άλλους νά νιώσουν τρομακτικά άβολα. Άλλά,...δέν επιβίωσα, για νά κάνω τόν καθένα νά νιώθει άνετα. Επιβίωσα, για νά ανακατεύω λίγο τά πράγματα και αυτό τό άπολαμβάνω!

Και έτσι βγήκα ζωντανή, όπως ήδη είπα, μετά από δεκαοκτώ ώρες. Ήπρεπε νά ήμουν τυφλή, έπρεπε νά ήμουν καμμένη, έπρεπε νά ήμουν νεκρή. Και δέν είμαι!

Ξέρετε τί έκπληκτική δικαίωση είναι τό γεγονός ότι ό μαιευτήρας πού έκανε τήν έκτρωση ήταν ύποχρεωμένος νά ύπογράψει τό πιστοποιητικό γεννήσεώς μου; Ήτσι έμαθα ποιός είναι. Για όσους

* Από τό βιβλίο *Άξιόπρόσεκτες Θέσεις και Μαρτυρίες για τίς ΑΜΒΛΩΣΕΙΣ*, εκδόσεις «Όρθόδοξος Κυψέλη», Θεσσαλονίκη 2011, σσ. 35-41.

τυχόν όμως έχουν αμφιβολίες, τό πιστοποιητικό γράφει: «γεννημένη κατά τί διάρκεια έκτρώσεως στό τελευταίο στάδιο τῆς ἐγκυμοσύνης»... Δέν νικήσανε!... Ἔκανα μία ἔρευνα γιά τόν ἄνθρωπο αὐτόν καί οἱ κλινικές του εἶναι ἡ μεγαλύτερη ἀλυσίδα κλινικῶν στίς Ἡνωμένες Πολιτείες, μέ μεικτά ἔσοδα 70.000.000 δολλάρια τόν χρόνο. Διάβασα ἕνα βιβλίο του πού ἔλεγε πώς ἔχει κάνει πάνω ἀπό 1.000.000 ἐκτρώσεις καί τό θεωρεῖ αὐτό πάθος του. Σᾶς τά λέω αὐτά, κυρίες καί κύριοι, γιατί δέν ξέρω ἂν συνειδητοποιήσατε ὅτι **βρισκόμαστε σέ μάχη σ' αὐτόν τόν κόσμο**. Εἶναι μία μάχη μεταξύ τῆς ζωῆς καί τοῦ θανάτου. **Μέ ποιά πλευρά εἶστε;**...

Ἔτσι ἡ νοσοκόμα κάλεσε ἀσθενοφόρο καί μέ μετέφεραν σέ νοσοκομεῖο. Αὐτό εἶναι πραγματικό θαῦμα, διότι συνήθιζαν τότε (μέχρι τό 2002), νά τερματίζουν τήν ζωή ἑνός ἐπιβιώσαντος βρέφους, μέ στραγγαλισμό, ἀσφυξία, νά τό ἀφίνουν νά πεθάνει ἢ νά τό πετοῦν. Τό 2002 ὁ πρόεδρος Bush ὑπέγραψε νόμο, γιά νά σταματήσει αὐτή ἡ συνήθεια. Βλέπετε, παίζουμε ἐν οὐ παικτοῖς...

Εὐχομαι νά μέ μισοῦν τήν ὄρα πού θά πεθάνω, ὥστε νά αἰσθανθῶ τόν Θεό κοντά μου καί νά αἰσθανθῶ πώς εἶναι νά σέ μισοῦν. Καί τόν Χριστό Τόν μισοῦσαν. Καί ὄχι ὅτι ἐπιδιώκω νά μέ μισοῦν, ἀλλά ξέρω ὅτι ἤδη μέ μισοῦν γιατί κηρύττω ζωή. Καί ἡ ἀποστολή μου, κυρίες καί κύριοι, ἀνάμεσα σέ πολλά ἄλλα πράγματα, εἶναι αὐτή. Νά δώσω ἀνθρωπιά σέ μία ἀντιπαράθεση, πού τήν ταξινομήσαμε μέ ὄλα τά ἄλλα ἀσήμαντα θέματα καί τήν βάλουμε νά περιμένει τήν σειρά της στό ράφι. Ἀφαιρέσαμε τά αἰσθήματά μας, κυρίες καί κύριοι, γίναμε σκληρότεροι. Τό θέλετε πραγματικά αὐτό; Πόσο πραγματικά ἐπιθυμεῖτε νά ρισκάρετε, γιά νά πείτε τήν ἀλήθεια μέ ἀγάπη καί μεγαλοψυχία, νά

εἶστε πρόθυμοι νά σᾶς μισοῦν;

Ἔτσι μετά ἀπό αὐτό τοποθετήθηκα σέ ἴδρυμα ἔκτακτης φροντίδας ὅπου ἀποφάσισαν, διότι δέν τούς ἄρεσα καί πολύ.

Βλέπετε μισήθηκα ἀπό τήν στιγμή τῆς συλλήψεώς μου ἀπό τόσους πολλούς, ἀλλά καί ἀγαπήθηκα ἀπό ἀκόμα πιό πολλούς καί προσπάντων ἀπό τόν Θεό. Εἶμαι κόρη Του.

Μέ πῆραν λοιπόν ἀπό τό «κακό σπίτι» καί μέ πῆγαν σέ ἄλλο, ὁμορφο σπίτι. Στό σπίτι τῆς Πένυ.

Εἶπε, ὅτι τότε ἤμουν δεκαεπτά μηνῶν καί εἶχα διαγνωστεῖ μέ αὐτό πού ἐγώ θεωρῶ δῶρο, ἐγκεφαλική παράλυση, ἡ ὁποία δημιουργήθηκε ἀπό τήν ἔλλειψη ὀξυγόνου στόν ἐγκέφαλό μου, καθώς προσπαθοῦσα νά ἐπιβιώσω.

Τώρα εἶμαι ἀναγκασμένη νά τό πῶ αὐτό. **Ἐάν ἡ ἐκτρωση εἶναι ἀποκλειστικά θέμα τῶν δικαιωμάτων τῶν γυναικῶν, τότε ποιά ἦταν τά δικά μου δικαιώματα;**

Πώς δέν βρέθηκε οὔτε μία ριζοσπαστική φεμινίστρια νά σκωθεῖ καί νά φωνάξει γιά τήν καταπάτηση τῶν δικαιωμάτων μου τήν ἡμέρα ἐκείνη! Στήν πραγματικότητα ἡ ζωή μου πνιγόταν στό ὄνομα τῶν δικαιωμάτων τῆς γυναίκα!

Ὅταν πάλι ἀκούω τό ἀνδιαστικό ἐπιχείρημα ὅτι πρέπει νά κάνουμε ἐκτρώσεις, γιατί τό παιδί ἴσως γεννηθεῖ ἀνάπηρο, τότε ἡ καρδιά μου γεμίζει ἀπό τρόμο.

Ἐπάρχουν πράγματα, κυρίες καί κύριοι, τά ὁποῖα θά μπορέσετε νά μάθετε μόνο ἀπό τούς ἀδύναμους ἀνάμεσά σας. Καί ὅταν τούς πνίγετε, ἐσεῖς εἶστε αὐτοί πού χάνετε. Ὁ Θεός τούς φροντίζει, ἀλλά ἐσεῖς εἶστε αὐτοί πού θά ὑποφέρετε γιά πάντα! Καί τί ἀλαζονεία, τί ἀπόλυτη ἀλαζονεία! Καί ἔχει γίνει καθεστῶς σ' αὐτό τόν κόσμο πού ζοῦμε, οἱ δυνατοί

νά ἐξουσιάζουν τούς ἀδύναμους, νά ἀποφασίζουν ποιός ζεῖ καί ποιός πεθαίνει. Τί ἀλαζονεία! Δέν καταλαβαίνετε, ὅτι δέν εἴσαστε ἐσεῖς, πού κάνετε τήν καρδιά σας νά κτυπᾷ; Δέν καταλαβαίνετε ὅτι δέν κατέχετε τίποτε ἀπό ὅλη τήν ἐξουσία πού νομίζετε ὅτι κατέχετε; **Δέν καταλαβαίνετε ὅτι εἶναι τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ πού σᾶς στηρίζει, ἀκόμα καί ὅταν Τόν μισεῖτε;**

Ἔτσι κοίταξαν τήν ἀγαπημένη μου Πένυ καί τῆς εἶπαν τά ...πολύ ἐνθαρρυντικά λόγια: ἡ Gianna θά εἶναι τίποτα! Ἀλλά αὐτή τούς ἀγνόησε καί ἄρχισε νά δουλεύει μαζί μου 3 φορές τήν ἡμέρα, καί ἄρχισα νά σπκῶνω τό κεφάλι μου καί μετά ἔλεγαν: ἡ Gianna ποτέ δέν θά κάνει αὐτό, ποτέ δέν θά κάνει τό ἄλλο. Καί ὅμως στήν ἡλικία τῶν τρισήμισυ χρόνων ἄρχισα νά περπατῶ μέ περπατούρα καί ὀρθοπεδικά στηρίγματα, καί στέκομαι ἐδῶ σήμερα μπροστά σας μέ ἕνα μικρό ὀρθοπεδικό πρόβλημα, χωρίς περπατούρα καί ὀρθοπεδικά στηρίγματα. Πέφτω μέ χάρη μερικές φορές καί μερικές ἄλλες ἄχαρα, ἐξαρτᾶται ἀπό τήν περίπτωση, ἀλλά ἐργάζομαι γιά τήν δόξα τοῦ Θεοῦ.

Βλέπετε, κυρίες καί κύριοι, εἶμαι πιό ἀδύναμη ἀπό τούς περισσότερους ἀπό σᾶς, ἀλλά αὐτό εἶναι τό κήρυγμά μου. Πληρώνω ἕνα μικρό τίμημα, γιά νά μπορῶ νά διαλαλῶ στόν κόσμο καί νά προσφέρω ἐλπίδα. Στήν παρανόσή μας γιά τό πῶς δουλεύουν τά πράγματα, παρεξηγοῦμε πόσο ὁμορφο μπορεῖ νά εἶναι τό μαρτύριο! Δέν τό προκαλῶ, ἀλλά, ὅταν ἔρχεται, ὁ Θεός ἔχει τήν δυνατότητα νά κάνει καί τά πιό ἄθλια πράγματα ὁμορφα. Ἔχω συναντήσει τή βιολογική μου μπτέρα, ἔχω συγχωρήσει τή βιολογική μου μπτέρα, εἶμαι Χριστιανή. Εἶναι πολύ ταραγμένη γυναίκα καί ἤρθε σέ μία ἐκδήλωση, πού εἶχα πρῖν δύο χρόνια, χωρίς προειδοποίηση καί εἶπε: «Γειά σου, εἶμαι ἡ μπτέρα

σου». Αὐτή ἦταν μία πολύ δύσκολη μέρα, καί ὅμως καθώς ἀνεχόμεν ὅλα αὐτά, πιθανόν νά σκεφτεῖτε ὅτι ἡμουν τρελή, ἀλλά καθόμουν ἐκεῖ καί σκεφτόμουν: «Δέν σοῦ ἀνήκω. Ἀνήκω στόν Χριστό. Εἶμαι τό κορίτσι Του, καί εἶμαι πριγκίπισσα! Ἔτσι δέν ἔχει σημασία τί λές, ὁ θυμός σου, ἡ ταραχή σου καί ἡ ὀργή, δέν εἶναι δικά μου νά τά φυλάξω, δέν εἶναι δικά μου νά τά κρατάω, καί δέν θά τό κάνω».

Θά ἤθελα πρὸς στιγμὴν νά μιλήσω κατευθεῖαν στοὺς ἄνδρες πού εἶναι σέ αὐτή τήν αἴθουσα.

Ἄντρες, εἶστε φτιαγμένοι γιά μεγαλοσύνη. Εἶστε φτιαγμένοι γιά νά ὑψώνετε τό ἀνάστημά σας καί νά φέρεστε ἀντρίκεια. Εἶστε φτιαγμένοι γιά νά υπερασπίζεστε τίς γυναῖκες καί τά παιδιά.

Ὅχι νά παραμερίζετε καί νά στρέψετε τό κεφάλι σας στήν ἄλλη μεριά, ὅταν γίνεται φόνος καί νά μὴν κάνετε τίποτε γι' αὐτό. Δέν εἶστε φτιαγμένοι γιά νά ἐκμεταλλεύεστε ἐμᾶς τίς γυναῖκες καί μετά νά μᾶς ἀφήνετε μόνες.

Εἶστε φτιαγμένοι γιά νά εἶστε εὐγενικοί καί χαριτωμένοι καί μεγάλοι καί δυνατοί καί νά στέκεστε ψηλά, διότι, ἄντρες προσέξτε με: Εἶμαι πολύ κουρασμένη γιά νά κάνω τό δικό σας καθῆκον.

Γυναῖκες, δέν εἶστε φτιαγμένες γιά κακομεταχείριση, δέν εἶστε φτιαγμένες νά κάθεστε ἀγνοώντας τήν ἀξία καί τήν τιμή σας. Εἶστε φτιαγμένες νά ἀγωνίζεσθε γι' αὐτό σέ ὅλη σας τήν ζωή. Τώρα εἶναι ἡ εὐκαιρία σας, τώρα θά δείξετε τί ἄνθρωποι θά εἶστε.

Ἔχω ἐμπιστοσύνη, ἄντρες, ὅτι θά ἀνταποκριθεῖτε στήν πρόκληση καί θά ἀρθεῖτε στό ὕψος τῶν περιστάσεων.

Θά τελειώσω μέ αὐτό: Μερικοί ἴσως εἶναι ἐνοχλημένοι, διότι μιλῶ συνέχεια γιά τόν Θεό καί τόν Ἰησοῦ. Μά πῶς εἶναι δυνατόν νά περπατῶ στήν γῆ, ἔστω

κουτσαίνοντας, καί νά μίν δίνω ὅλη μου τήν καρδιά καί τό μυαλό καί τήν ψυχή καί ὅλο μου τό εἶναι στόν Χριστό πού μου ἔδωσε τήν ζωή;

Ἄν λοιπόν νομίζετε ὅτι εἶμαι ἀνόητη, αὐτό θά εἶναι ἄλλο ἓνα κόσμημα στήν κο-

ρώνα πού φορῶ. Ὅλος ὁ σκοπός τῆς ζωῆς μου εἶναι νά κάνω τόν Θεό νά χαίρεται.

Ἐλπίζω μερικά ἀπ' αὐτά πού εἶπα νά ἔχουν νόημα. Ἀπλά βγήκαν μέσα ἀπό τήν καρδιά μου. Ὁ Θεός νά σᾶς εὐλογεῖ.



ΠΡΟΤΥΠΟ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ ΜΑΣ Ο ΜΩΧΑΜΕΤ ΑΛΙ, ΣΦΑΓΕΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ!

τοῦ κ. Δημητρίου Νατσιοῦ, Δασκάλου

«Νά δοῦμε ἀκόμα ποῦ θά φτάσουμε! Δέν ἀφήσαμε βρωμιά, δέν ἀφήσαμε σιχαμένη πράξη, πού νά μίν κάνουμε, δέν ἀφήσαμε πονηρό διαλογισμό πού νά μίν τόν ποῦμε ἢ νά μή τό γράφουμε μέ τήν μεγαλύτερη ἀδιαντροπιά. Ξεχαλινωθήκαμε ὁλότελα»
(Φώτης Κόντογλου)

Ἐρωτῶ: Θά μποροῦσε νά διοργανωθεῖ στή Δράμα ἓνα ἐκπαιδευτικό πρόγραμμα, κατάλληλο γιά νά τό παρακολουθήσουν καί μαθητές τοῦ Δημοτικοῦ, μέ θέμα τόν Δράμαλη πασᾶ; Θυμίζω ὅτι ὁ Μαχμούτ πασᾶς καταγόταν ἀπό τήν Δράμα, γι' αὐτό ἔμεινε κοινῶς γνωστός ὡς **Δράμαλης**. «Διέπρεψε» ὡς σφαγέας Χριστιανῶν καί στήν Δράμα καί στήν Λάρισα, ὅπου εἶχε μετατεθεῖ, γιά νά λάβει, τέλος, τόν «μισθό» πού τοῦ ἄξιζε, ἀπό τό γιαναγάρι τοῦ Κολοκοτρώνη, στά Δερβενάκια.

Καυχῶνται, λοιπόν, καί ἐπαίρονται οἱ Δραμινοί γιά τήν καταγωγή τοῦ θηρίου; Θά ἐπέτρεπαν στά παιδιά τους νά παρακολουθήσουν ἐκπαιδευτική «δράση», ἢ ὅποια θά ἐξυμνεῖ τόν Δράμαλη; Ὁ κοινός νοῦς λέει ὄχι. Ἀλλά πού νά βρεῖς σήμερα κοινό νοῦ, λογική, ιδίως στό ὑπουργεῖο Παιδείας καί στό ἀμαρτωλό Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς, τό ὅποιο πρέπει νά καταργηθεῖ!

Θά ἀνεχόταν οἱ κάτοικοι τῶν Ἰωαννί-

νων νά συμβεῖ κάτι παρόμοιο μέ τόν αἰμοσταγή τύραννο Ἄλῆ πασᾶ; (Τόν ὅποιο, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, κάποια σκύβαλα τῆς νεοταξικῆς ἱστοριογραφίας, προσπαθοῦν νά τόν παρουσιάσουν ὡς «Βοναπάρτη τῆς Ἡπείρου»).

Τό ἴδιο ἰσχύει καί γιά τόν γενοκτόνο μας **Μουσταφά Κεμάλ**, τόν ὅποιο ψευδῶς τόν παρουσιάζουν ὡς καταγόμενο ἀπό τήν Θεσσαλονίκη. (Ἄν καί μέ τόν νῦν ἀνεκδιήγητο δήμαρχό της ὅλα τά περιμένει κανεῖς).

Καί ὅμως βρέθηκε πόλη τῆς Ἑλλάδας, ἢ ὅποια τιμᾶ «εὐκλεές» τέκνο της, σφαγέα καί ἐξολοθρευτή τοῦ Γένους μας. Καί γιά νά μίν παρεξηγηθῶ, δέν ἐννοῶ τούς κατοίκους ἢ τήν δημοτική ἀρχή τῆς πόλης, ἀλλά ἐκπαιδευτικό πρόγραμμα τό ὅποιο τελεῖ ὑπό τήν αἰγίδα τοῦ ὑπουργείου Παιδείας.

Ἐξηγῶ. **Στήν Καβάλα κατοικοεδρεύει τό Ἰνστιτούτο Μωχάμετ Ἄλι**, ἐπνομαζόμενο «IMARET», τό ὅποιο στοχεύει στήν «Ἐρευνα τῆς Ἀνατολικῆς Παράδοσης». (Τί θά πεῖ ἀνατολική παράδοση;). Τό ἐν λόγω Ἰνστιτούτο ἐκπόνησε ἐκπαιδευτικό πρόγραμμα μέ τίτλο «Στά ἴχνη τοῦ Μωχάμετ Ἄλι» καί πέτυχε τήν ἔγκριση τοῦ ὑπουργείου, ὅπερ σημαίνει ὅτι σχεδόν ὑποχρεώνονται νά τό παρακολουθήσουν καί παιδιά τοῦ δημοτικοῦ σχολείου.

Καί αυτό συνέβη **παραμονές τῆς ἐθνικῆς ἐπετείου τῆς 25ης Μαρτίου**. Τό τί περιλαμβάνει ἡ παρακολούθησι ἀπό μαθητές καί δασκάλους τῆς ἐν λόγω δράσης θά τό δοῦμε παρακάτω. Ἐς «βαδίσουμε» ὅμως, παρενθετικά, στά «ἴχνη τοῦ Μωχάμετ Ἀλί», νά δοῦμε ποιόν τιμᾶ ἡ ἑλληνική ἐκπαίδευσι.

Βιογραφικό Μωχάμετ Ἀλί

Γεννήθηκε στήν Καβάλα τό 1769, ἀπό οἰκογένεια Τουρκαλβανῶν. Κατόρθωσε, μέ τίς πολεμικές του ἱκανότητες, νά ἀναγνωρισθεῖ τό **1805 «Σελίμ πασάς» (τοπάρχης) τῆς Αἰγύπτου**. Κατά τήν Ἐπανάστασι τοῦ ᾽21, ἀνταποκρίθηκε στήν ἐκκλήσι τοῦ σουλτάνου Μαχμούτ, νά τόν βοηθήσει στήν κατάπνιξι τῆς ἐξέγερσις τῶν Ἑλλήνων.

Γράφει ὁ Σπ. Τρικούπης στήν «Ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως». «Ἐλέγετο δέ καί ἐπιστεύετο ὅτι συνωμολογήθη νά κρατήσι, ὁ σατράπης οὗτος, ὑπό τήν ἐξουσία του ὅσους ἐν ἀποστασία τόπους ὑποτάξι καί τούς μέν κατοίκους χριστιανούς ν' ἀπαγάγη αἰχμαλώτους εἰς Αἴγυπτον ἢ ἄλλοῦ, αὐτούς δέ τούς τόπους νά κατοικήσι ὑπό Αἰγυπτίων καί ἄλλων Μωαμεθανῶν». (τόμ. Γ', ἔκδ. «Γιοβάνης», σελ. 127).

Ἔτσι τήν 7η Ἰουλίου τοῦ 1824 ἀναθέτει στόν **γιό του Ἰμπραήμ** τήν ὑλοποίησι τοῦ σατανικοῦ σχεδίου: νά ἀπαγάγει, ὅσους Ἕλληνες γλιτώσουν τήν σφαγή, ἀπό τήν Ἑλλάδα καί νά τήν «κατοικήσι» ὑπό Μωαμεθανῶν. Σχέδιο πού τότε ἀπέτυχε, γιατί σέ τοῦτο τόν τόπο ζοῦσαν Κολοκοτρωναῖοι καί Καραϊσκάκηδες, ἐνῶ τώρα ἐπιτυγχάνεται, γιατί μᾶς κυβερνοῦν κυρά-Τασίες καί λοιποὶ Νενέκοι. Γρακῦλοι προσκυνημένοι. Ἐς τό χωνέψουμε· **μ' αὐτά, πού γίνονται μέ τούς μουσουλμάνους λαθρομετανάστες, ἀκυρώνεται ἡ Ἐπανάστασι τοῦ ᾽21**. Τά ἐγκλήματα

τῶν δυτικῶν συμμοριῶν τύπου Μπούς, Κάμερον καί Σαρκοζί σέ Ἰράκ καί Λιβύη καί Συρία, τά πληρώνει ἡ πατρίδα μας, ἡ ὁποία καί ἐν μέσῳ φρικτῆς κρίσις διατηρεῖ τήν ἀνθρωπιά της. Ὅμως, ὅπως δηλώνει ἡ κυρία Τασία, θά τούς «κατοικήσι» τούς μουσουλμάνους σ' ὅλη τήν Ἑλλάδα, γιά νά ἀπλωθεῖ ὁ τρόμος σ' ὅλη τήν Ἐπικράτεια καί ὅσοι τό ἀρνοῦνται αὐτό εἶναι –δέν βρίσκω ἄλλη πιό ἀνώδυνη λέξι– ἠλίθιοι.

(Καί ... βγάλτε τό σκασμό ὅλοι σας γιατί εἶστε ρατσιστές, χρυσαυγίτες καί θά κατηγορηθεῖτε γιά ἰσλαμοφοβία!

«Καμμένε Μακρουγιάννη, νά ἔξερεις γιατί τό τζάκισες τό χέρι σου· τό τζάκισες γιά νά χορεύουν σέικ τά ... κουκουλόπαιδα»,

Γιά νά παραλλάξουμε τόν ποιητή: Καμμένη πατρίδα ... θρηνώ καί ὀδύρομαι γιά τήν κατάντια σου...)

Αὐτές τίς διαταγές εἶχε τό αἰμοσταγές κτῆνος, ὁ Μπραῖμης, ἀπό τόν πατέρα του.

Καί ποιός ἦταν ὁ Ἰμπραήμ; «Ἦταν ὁ Μπραῖμης μεθυμένος· πίνει ρούμι καί κρασί μποτίλιες. Μπεκρῆς πολύ καί παραλυμένος εἰς γυναῖκες καί παιδιά», γράφει ὁ Μακρουγιάννης. («Ἀπομνημονεύματα», ἔκδ. Ζαχαρόπουλος, σελ. 396).

Παλαιότερα στό Μοριά, ὅταν ἤθελαν νά περιγράψουν ἐμφατικῶς κάποια θεομηνία, ἔλεγαν: **«Μπραῖμης πέρασε!» Χιλιάδες γυναῖκες καί παιδιά μαγάρισε ὁ διεστραμμένος καί τά ἔστειλε στά χαρέμια τοῦ πατέρα του**.

Ὅταν ὁ Καποδίστριας ἀργότερα θέλησε νά ἐλευθερώσει κάποιες Ἑλληνίδες, πληρώνοντας γιά τήν ἐξαγορά τους, αὐτές ἀρνήθηκαν. Ἡ ντροπή δέν τίς ἄφηνε... **Αὐτούς, λοιπόν, τούς κτηνανθρώπους ἀποφάσισε νά τιμήσει τό ὑπουργεῖο ἐθνοκτόνου παιδαγωγίας**, καί βρέθηκαν, δυστυχῶς, σχολεῖα καί δάσκαλοι, στήν Καβάλα, πού ἔσπευσαν παραμονές τῆς ἐθνεγεργίας νά ὀδηγήσουν Ἕλληνες

μαθητές στό μουσειό του Μωχάμετ Άλί. Διαβάζω άπό τήν έπιστολή διαμαρτυρίας γονέων και έκπαιδευτικων του νομου Καβάλας.

«Έκει τούς ύποδέχτηκε ή όρισμένη έμψυχώτρια του προγράμματος μία έλληνίδα δασκάλα, ή όποία ντύθηκε μέ ισλαμική στολή και μάλιστα ζήτησε νά άπευθύνονται σέ αύτήν οί δάσκαλοι και οί μαθητές όχι μέ τό έλληνικό-χριστιανικό όνομά της, αλλά μέ τό τουρκικό-μουσουλμανικό όνομα **Νασίφ** και άνάμεσα στις έρωτήσεις, πού ύπήρχαν προτυπωμένες και τίς όποίες υπέβαλαν τά παιδιά, στις 18 Μαρτίου 2015, στον νεκρό έδω και δύο αιώνες Μωχάμετ Άλί, ήταν και ή έξης 8η έρώτηση: «Δέν σέ κοροΐδευαν πού είχες σκουρο δέγμα, δέν σέ μισούσαν πού ήσουν Τουρκος»; Αύτές οί έρωτήσεις έγιναν στά πλαίσια ενός θεατρικού δρώμενου πού άφορούσε ένα νανούρισμα προς τον Μωχάμετ Άλί.

«Βιωματική έμπειρία»

Έν συνέχεια έγινε περιήγηση στό Μουσειό του Μωχάμετ Άλί, πού είναι ή παλιά οικία του στην Καβάλα, έπισκέφτηκαν τούς χώρους ένδιαίτησης άνδρων και γυναικων (σαλαμλίκ-άνδρνας και χαρεμλίκ-γυναικωνίτης) και τό δωμάτιο του χαρεμιού όπου ξάπλωναν όλες οί παλλακίδες, τά ιδιαίτερα δωμάτια του πασα και τό δωμάτιο της ευνουμένης του παλλακίδας».

Βεβαίως, γιά νά έξοικειωθούν τά παιδιά μέ τήν τύχη πού τούς περιμένει. Είμαι περίεργος νά μάθω, τί έλεγε ή Νασίφ-δασκάλα στα κοριτσάκια-μαθήτριες γιά τήν «διαθεματική δράση» του χαρεμιού.

Στήν δέ μεθοδολογία του προγράμματος διαβάζουμε μεταξύ άλλων νεοταξικων άερολογιων περί «βιωματικής έμπειρίας και τεχνικων άναστοχασμού, σημειολο-

γιων και διακεμενικων άναφορων» τά κάτωθι: «Θέλοντας νά πάμε ένα βήμα πιο πέρα άπό τον άναμενόμενο σκοπό του προγράμματος, τήν άνάδειξη, δηλαδή, του προσώπου, του έργου και της έποχής του Μωχάμετ Άλί, έπιδιώξαμε ή προσωπικότητά του νά λειτουργήσει ως έρέθισμα, μέσω του όποιου οί μαθητές-τριες καλούνται νά άναμετρηθούν μέ τά δικά τους όρια, τήν δική τους έπιθυμία γιά γνώση, περιπέτεια, ζωή ... και νά άναδειχθούν καθολικά και πανανθρώπινα νοήματα». Μάλιστα. Πρότυπα, λοιπόν, γιά τά παιδιά, τούς μαθητές μας, ό Μωχάμετ Άλί, ό πατέρας του παραλυμένου παιδεραστή Ίμπραήμ, πού του έστελνε μικρά παιδιά άπό τό Μοριά και τό Μεσολόγγι, γιά νά ίκανοποιήσει τίς διαστροφές του.

«Έπήγε ό Ίμπραήμ εις τον Χελμό και τουφέκι δέν άπάντησε πουθενά, και έσκλάβωσε περίπου δύο χιλιάδες γυναίκες και παιδιά...», λέει ό Κολοκοτρώνης στή «Διήγησην Συμβάντων» (έκδ. ΙΔΕΒ, σελ. 207).

Γιά τό ύπουργείο και τά ποικιλώνυμα Ίνστιτούτα γνωρίζουμε άπό πού παίρνουν γραμμή. Η Στοά προωθεί τά πειθήνια ενεργούμενά της σέ καιρίες θέσεις.

Όμως, οί σύλλογοι διδασκόντων, οί δάσκαλοι συνάδελφοί μου, γιατί μπλέκονται σέ τέτοιες παγίδες; Ντροπή νά ντροπιαζόμαστε. **Ψυχή και Χριστό θέλουν οί μαθητές μας και όχι τά σκύβαλα πού ρίχνουν στα σχολεία οί μαυρογορίτες του πνεύματος.**

Τζαμιά στην Άθήνα, Τμήματα Ίσλαμικων Σπουδων στή Θεολογική Θεσσαλονίκης, «προσκυνήματα» στό σπίτι του Μωχάμετ Άλί στην Καβάλα, μουσουλμάνοι λαθρομετανάστες σ' όλη τήν Ελλάδα ... άς έτοιμαστούμε γιά τή νέα Τουρκοκρατία.

ΑΠΕΤΥΧΕΣ; Διάβασε αυτό ...

του κ. Κωνσταντίνου Γ. Παπαδημητράκου, (έκδόσεις «Φωτοδότες»)

Πώς πῆγαν οἱ ἐξετάσεις, καλοί μου φίλοι; Μήπως εἴσαστε στενοχωρημένοι ἐπειδή δέν πῆγαν καλά; Μήπως ἔχετε ἀπογοητευθεῖ, ἐπειδή δέν εἶχατε τά ἀποτελέσματα πού ἐπιθυμούσατε; Μήπως ἔχετε ἀπελπιστεῖ κιόλας, ἐπειδή ἀποτύχατε; Ἡ μήπως τά ἔχετε χαμένα, γι' αὐτό τό λόγο, καί σκέπτεστε νά τά παρατήσετε; Τότε εἶναι ἀνάγκη νά ποῦμε δυό λόγια, πού αὐτή τή φορά θά βασιστοῦν σέ πολύ συγκεκρωμένα παραδείγματα. Δέστε...

Εἶναι ἀλήθεια πώς εἶναι πλῆθος οἱ περιπτώσεις γνωστών καί ἄγνωστων ἐπιτυχημένων, οἱ ὁποῖοι ἀπέτυχαν καί μάλιστα πολύ (καί πολλές φορές πρὶν ἐπιτύχουν!) Θά λέγαμε παταγωδῶς!

Συγγραφέων, πού ἐνῶ δέν μπορούσαν νά βροῦν ἐκδότη γιά τά βιβλία τους, κατόρθωσαν νά φθάσουν στήν κορυφή, ὕστερα ἀπό πολλή δουλειά, ὑπομονή καί ἐπιμονή!

Μουσουργῶν καί καλλιτεχνῶν, πού τούς ἔλεγαν πώς δέν ἔχουν ταλέντο!

Ἐπιστημόνων, πού πολλές ἀπ' τίς ἀνακαλύψεις τους, θεωρήθηκαν ἄχρηστες!

Πολιτικῶν, πού εἶχαν ἀπανωτές ἥττες στίς ἐκλογές καί στήν καριέρα τους!

Μαθητῶν, πού διέπρεψαν στά πανεπιστήμια, ἄν καί τούς θεωροῦσαν λίγο ὡς πολύ... πνευματικά ἀνάπηρους!

Ἀκόμη καί ἀγίων, πού ἦταν ἢ τούς θεωροῦσαν ἀμαρτωλοῦς!

Ἄς δοῦμε μερικές περιπτώσεις...

Γιά τόν **Μπετόβεν** ὁ δάσκαλός του στίς συνθέσεις εἶχε ἀποφανθεῖ ὡς ἐξῆς: «Δέν ἔχει μάθει τίποτε καί ποτέ δέν θά μάθει τίποτε. Πρόκειται γιά περίπτωση χωρίς ἐλπίδα!» Ὁ ἴδιος, καταξιωμένος μουσικός πιά, γράφει τά ὠραιότερα ἔργα του, ὅπως τήν 9η συμφωνία, ὅταν εἶναι τελείως κουφός!

Ὁ **Μίλτων** ἔγραψε τά καλύτερα ποιήματά του, ὅταν τυφλώθηκε ἐντελῶς!

Ὁ **Τσῶρτσιλ** δέν ἔγινε δεκτός ἀπό Πανεπιστήμιο τῆς Ὁξφόρδης καί τοῦ Καίμπριτζ, ἐνῶ στίς εἰσαγωγικές ἐξετάσεις τοῦ Χάρου στήν κόλλα τῶν λατινικῶν, μὴ ἔχοντας τί νά γράφει, ζωγράφιζε διάφορα σκίτσα! Τελικά πέρασε στή σχολή Εὐελπίδων, ἀφοῦ ἔδωσε ἐξετάσεις 4 φορές! Ἀργότερα ἔχασε 3 φορές τίς ἐκλογές καί τόν πρῶτο καιρό τῆς προϋπηρεσίας του ἡ πολιτική του προκάλεσε λαϊκές ἐξεγέρσεις, μαζική ἀνεργία καί γενικές ἀπεργίες!

Ὁ **πατέρας τοῦ Δαρβίνου** ἔγραψε στόν μετέπειτα διάσημο γιό του: «Δέ νοιάζεσαι παρά μόνο γιά τό κυνήγι καί γιά νά πιάνεις σκυλιά καί γάτες! Προσβάλλεις καί μαίνεις τόν ἑαυτό σου καί τήν οἰκογένειά σου!»!

Ὁ **Ἄϊνστάϊν** ἦταν ἀποτυχημένος τόσο ὡς σπουδαστής ὅσο καί ὡς δάσκαλος! Στό σχολεῖο ἦταν τόσο κακός μαθητής στά μαθηματικά, ὥστε ἔκανε λάθος ἀκόμη καί στίς... προσθέσεις! Ἀργότερα, ὅταν ἔδωσε εἰσαγωγικές ἐξετάσεις στό Πολυτεχνεῖο τῆς Ζυρίχης, ἀπέτυχε παταγωδῶς!

Ὁ **Ἐντισον** διώχτηκε ἀπ' τούς δασκάλους του στό Δημοτικό Σχολεῖο, γιατί τόν θεωροῦσαν ἀνεπίδεκτο μαθήσεως! Κι ἀργότερα, πρὶν καθιερωθεῖ ὡς ἐπιστήμονας, πολλές ἀπ' τίς μεγάλες ἐφευρέσεις του, θεωρήθηκαν ἄχρηστες!

Ὁ **Τσάρλς Γκουντγιάρ**, ὄχι μόνο ἀπέτυχε σέ πολλές ἐπιχειρήσεις πού διημιούργησε, ἀλλά πῆγε καί φυλακή γιά χρεωκοπία! Ἀργότερα καθιερώθηκε μέ τήν ἀνακάλυψή του, πού ἀφοροῦσε τόν τρόπο ἐπιδιόρθωσης τῶν ἐλαστικῶν μέ βουλκανισμό!

Ἐνας καθηγητής τοῦ **Ἑλβις Πρίσλεϊ** εἶχε γράψει στόν ἔλεγχό του: «Αὐτό τό παι-

νά είμαστε «κολλημένοι» σέ κάποια σημαντική ή ασήμαντη αποτυχία μας;

Ό ιερός Χρυσόστομος θά μās πει: «Τό λάθος δέν είναι νά πέσεις (έν προκειμέ-

νω νά αποτύχεις), τό λάθος είναι νά μή σηκωθείς». Δηλαδή νά μή κάνεις τίποτε για νά επιτύχεις μετά τήν αποτυχία πού ένωσες...



ΕΘΝΙΚΗ ΜΝΗΜΗ

Γιά νά θυμούνται οί παλαιοί καί νά μαθαίνουν οί νεώτεροι
60 χρόνια από τήν έναρξη του άγώνα της ΕΟΚΑ τό 1955

ΤΟΥ ΑΝΤΡΕΙΩΜΕΝΟΥ ΕΥΑΓΟΡΑ ΠΑΛΛΗΚΑΡΙΔΗ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ...
του κ. Δημητρίου Νατσιού, Δασκάλου

«Θά πάρω μίαν άνηφοριά
θά πάρω μονοπάτια
νά βρω τά σκαλοπάτια
πού πᾶν στή λευτεριά».

Ευαγόρας Παλληκαρίδης

13 Μαρτίου του 1957. Κύπρος, Λευκωσία.

Ό 19χρονος μαθητής του Έλληνικού Γυμνασίου Πάφου, Ευαγόρας Παλληκαρίδης όδηγείται από τούς Άγγλους δήμιους στην άγχόνη. Παρά τίς απεγνωσμένες εκκλήσεις για άπονομή χάριτος, ή άγγλοβασίλισσα Έλισάβετ καί τό δολοφονικό όργανό της στην Κύπρο, ό Κυβερνήτης Χάρτινγκ, άρνούνται πεισιμόνως. Ό έθνομάρτυρας άνεβαίνει γαλήνιος τά σκαλοπάτια της θυσίας καί της δόξας. Τό είκονοστάσι του Γένους, τό Συναξάρι της πατρίδας λαμπρύνεται μ' έναν άκόμη ήρωα.

Στίς 5 Δεκεμβρίου 1955 ό Ευαγόρας άφηνε τά μαθητικά θρανία καί άνέβαινε «κλέφτης στά βουνά», προσχωρούσε στην θρυλική Ε.Ο.Κ.Α. Γράφει ό πατέρας του Μιλτιάδης Παλληκαρίδης: «Φεύγοντας από τό σπίτι ό Ευαγόρας, κατά τίς 4

μ.μ. επέρασεν από τό Έλληνικό Γυμνάσιο Πάφου, καί άφήνει επί της έδρας τό έγερτήριο σάλπισμά του. Καί γράφει προς τούς συμμαθητές του, καί γράφει προς τούς φίλους, γράφει σέ κάθε τίμιο μαθητή, γράφει σέ κάθε Κύπριο: «Παλιοί συμμαθηταί:

Αυτή τήν ώρα κάποιος λείπει ανάμεσά σας· κάποιος πού φεύγει άναζητώντας λίγον έλεύθερο άέρα· κάποιος πού μπορεί νά μίν τόν ξαναδειτε, παρά μόνο νεκρό. Μίν κλάψετε στον τάφο του. Δέν κάνει νά τόν κλαίτε. Λίγα λουλούδια του Μαγισού σκορπάτε του στον τάφο. Του φτάνει αυτό μονάχα». Καί στή συνέχεια γράφει στον μαυροπίνακα ό ήρωας-ποιητής τόν «Θούριό» του: «Θά πάρω μίαν άνηφοριά/θά πάρω μονοπάτια...». Τό ποίημα άποτελούμενο από 8 στροφές τελειώνει μέ τήν έξής προφητική για τήν ζωή του:

«Κόρη πανώρια, θά της πω
άνοιξε τά φτερά σου
καί πάρε με κοντά σου,
μονάχα αυτό ζητώ».

(Από τό βιβλίο: «Ευαγόρας Παλληκαρίδης, ό έφηβος ποιητής καί ήρωομάρτυ-

ρας», Π. Στυλιανού, Λευκωσία 1986).

Σήμερα τό μνήμα του –κενό γιατί οί Ἕλληνοι ἔκαιγαν μέ ἀσβέστη τά λείψανα τῶν ἀγωνιστῶν– βρίσκεται στά «Φυλακισμένα Μνήματα» τῆς Λευκωσίας, μαζί μέ τούς ἄλλους ἀντρειωμένους πού ὁ θάνατός τους θάνατος δέ λογιέται. Οἱ Ἕλληνοι κατακτητές ἐξαφάνιζαν τά ἱερά κόκκαλα τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ ἀγῶνα τῆς Ε.Ο.Κ.Α., διότι ἀγνοοῦν ὡς γνήσια δυτικά περικαθάρματα, ὅτι ἡ μνήμη δέν ἀλυσσοδένεται. Ἡ μνήμη εἶναι τό πιό ἰσχυρό ἀμυντήριο ἑνός ἔθνους. Κι ἄν σήμερα κάποιοι τσαρλατάνοι τῆς ἱστοριογραφίας παλεύουν νά τήν ἐξαλείψουν, ματαιοπονοῦν.

Ἐγραφε ὁ Σεφέρης τόν Ὀκτώβρη τοῦ 1954 στήν ἀδελφή του Ἰωάννα ἀπό τήν Κύπρο γιά τούς Κύπριους: «Ἕνας πιστός λαός, πεισματάρικα καί ἥπια σταθερός. Γιά σκέψου πόσοι καί πόσοι πέρασαν ἀπό πάνω τους. Σταυροφόροι, Βενετσιάνοι, Τοῦρκοι, Ἐγγλέζοι – 900 χρόνια. Εἶναι ἀφάνταστο πόσο πιστοί στόν ἑαυτό τους ἔμειναν καί πόσο ἀσίμματα ξέβαψαν οἱ διάφοροι ἀφεντάδες πάνω τους. Καί τώρα γράφουν στους τοίχους τῶν χωριῶν τους: «Θέλομεν τήν Ἑλλάδα μας κι ἄς τρώγομεν πέτρες...». (Ν. Ὀρφανίδη, «Ἡ πολιτική διάσταση τῆς ποίησης τοῦ Γ. Σεφέρη», ἐκδ. «ΑΣΤΗΡ», σελ. 171).

Πῶς ἄλλαξαν τά πράγματα; Σήμερα «τρώγομεν» τήν Ἑλλάδα, χωρίς τό «μας» καί τίς πέτρες τίς «θέλομεν», γιά νά τίς ἐκσφενδονίζουν οἱ μπουχτισμένοι ἀπό καλοπέραση καί τεμπελιά γόνοι τῶν βορείων προαστίων, κατά τῶν ἐχθρῶν τοῦ λαοῦ: τῶν καταστηματαρχῶν πού ὀδεύουν σέ λουκέτο.

Παρένθεση: Οἱ δολοφονίες τῶν δύο ἀστυνομικῶν, ὅπως καί τῶν τριῶν ὑπαλλήλων τράπεζας τό 2009, οἱ ὁποῖες κατὰ πῶς φαίνεται θά μείνουν ἀτιμώρητες,

προμηνύουν τό κακό πού ἔρχεται. Ἐλπίζομε νά προφτάσει ὁ λαός καί ὄχι οἱ ψυχανώμαλοι κουκουλοφόροι ἢ οἱ χιλιάδες λαθροβιοῦντες μουσουλμάνοι κατακτητές πού μᾶς μισοῦν.

Ἐπανέρχομαι: νά ἀναπνεύσουμε λίγο ἀπό τόν ἀέρα πού φτέρωνε τόν Εὐαγόρα, τόν Αὐξεντίου, τόν Μάτση. «Θέλει μελέτη γερή, γεννημένο στήν Τήνο, πού νά ῥθει μέ τήν εὐχή τῆς Παναγίας καί νά καθαρίσει τόν τόπο ἀπ' ὄλων τῶν λογῶν τῆς Τουρκίας καί τῆς γηραιᾶς Εὐρώπης τ' ἀπομεινάρια». (Ελύτης).

Στό ἄκουσμα τοῦ θανάτου τοῦ Εὐαγόρα Παλληκαρίδη ὁ Δωδεκανήσιος Φώτης Βαρέλης ἔγραψε ἕνα ἐξαίσιο ποίημα, τό ὁποῖο ὁ ραδιοσταθμὸς τῆς Λευκωσίας τό μετέδωσε τότε ὡς δημοτικὸ κυπριακὸ τραγούδι. Τό παραθέτω:

«Ἐφές πουρνό μεσάνυχτα στῆς φυλακῆς τή μάντρα

μέσ στῆς κρεμάλας τή θελιά σπαρτάραι ὁ Βαγόρας.

Σπαρτάρησε, ξεψύχησε, δέν τ' ἄκουσε κανένας.

Ἡ μάνα του ἦταν μακριά, ὁ κύρης τους δεμένος,

οἱ νοῖ συμμαθητᾶδες του μαῦρο ὄνειρο δέν εἶδαν,

ἡ νιά πού τόν ὀρμίνευε δέν εἶχε νυχτοπούλι.

Ἐφές πουρνό μεσάνυχτα θάψαν τόν Εὐαγόρα.

Σήμερα Σάββατο ταχιά ὄλη ἡ ζωή σάν πρῶτα.

Ἐτοῦτος πάει στό μαγαζί, ἐκεῖνος πάει στόν κάμπο,

ψηλώνει ὁ χτίστης ἐκκλησιά, πανί ἀπλώνει ὁ ναύτης,

καί στό σκολεῖόν ὁ μαθητής συλλογισμένος πάει.

Χτυπᾶ κουδούνι, μπαίνουνε στήν τάξη του ὁ καθένας.

Μπαίνει κι ἡ Πρώτη ἡ ἄταχτη κι ἡ
Τρίτη πού διαβάζει,

μπαίνει κι ἡ Πέμπτη ἀμίλητη, ἡ τάξη
τοῦ Εὐαγόρα.

Παρόντες ὅλοι;

Κύριε, ὁ Εὐαγόρας λείπει.

Παρόντες, λέει ὁ δάσκαλος· καί μέ
φωνή πού τρέμει:

Σήκω Εὐαγόρα, νά μᾶς πεῖς ἑλληνική
ἱστορία.

Ὁ δίπλα, ὁ πίσω, ὁ μπροστά, βουβοί
καί δακρυσμένοι, ἀναρωτιοῦνται στήν
ἀρχή, ὥσπου ἡ σιωπή τους κάμνει νά πέ-
σουν μ' ἀναφιλητά ἐτοῦτοι κι ὅλη ἡ τάξη.

Παλληκαρίδη, ἄριστα, Βαγόρα, πάντα
πρῶτος,

στούς πρώτους πρῶτος, ἄγγελε πα-
τρίδας δοξασμένης,

σύ μέχρι χθές τῆς μάνας σου ἐλπίδα
κι ἀποκούμπι,

καί τοῦ σχολειοῦ μας σήμερα Δευτέρα
Παρουσία.

Τά 'πε κι ἀπλώθηκε σιωπή πα 'σα
κλαμένα νιάτα,

πού μπρούμυτα γεμίζανε τῆς τάξης
τά θρανία,

ἔξω ἀπ' ἐκεῖνο τ' ἀδειανό, παντοινά
γεμάτο».

Αὐτό τό ἀριστούργημα περιεχόταν στό
παλιό –πρό τοῦ 2006– βιβλίο Γλώσσας
τῆς Στ' Δημοτικοῦ, στό γ' τεῦχος. Δέν
ἄρесе στά κνώδαλα τοῦ πολυπολιτισμοῦ.
Τούς φάνηκε προφανῶς «ἐθνικιστικό». Γιά

ἡρωϊσμούς θά μιλάμε τώρα στούς μαθη-
τές; Ὁ ἡρωϊσμός εἶναι μιά «παρωχημένη
στάση ζωῆς». Αἵματα καί κόκκαλα, θά
δημιουργήσουν ψυχολογικά προβλήματα
στά παιδιά, δέν θά κοιμῶνται, θά βλέπουν
ἐφιάλτες. Ἐνῶ «οἱ συνταγές μαγειρικῆς»,
«οἱ ὀδηγίες χρήσης καφετιέρας», «ἡ Σόνια,
ἡ γάτα πού ἔγινε ἥρωας» ἀνταποκρίνο-
νται πλήρως στή ὑψηλή ἀποστολή τῆς
διά βίου ... βλακειάς. Νά βγαίνει ὁ Παλ-
ληκαρίδης ἀπό τά βιβλία καί νά μπαίνει
στή θέση του συνταγή γιά μακαρόνια μέ
κιμά. Ἄχ, δυστυχημένη πατρίδα, «ἐκεῖ
πού κρεμοῦσαν οἱ καπεταναῖοι τ' ἄρμα-
τα, κρεμοῦν οἱ γύφτοι τά νταούλια». Καί
πῶς νά μή θυμηθεῖς καί πάλι τά λόγια
τοῦ Σεφέρη, πού ἐξεικονίζουν ἀριστοτε-
χνικά αὐτό πού βιώνουμε σήμερα. «Ὅσο
προχωρεῖ ὁ καιρός καί τά γεγονότα, ζῶ
ὀλοένα μέ τό ἐντονότερο συναίσθημα πῶς
δέν εἴμαστε στήν Ἑλλάδα, πῶς αὐτό τό
κατασκεύασμα πού τόσο σπουδαῖοι καί
ποικίλοι ἀπεικονίζουν καθημερινά, δέν
εἶναι ὁ τόπος μας, ἀλλά ἕνας ἐφιάλτης μέ
ἐλάχιστα φωτεινά διαλείμματα, γεμάτα μέ
μιά πολύ βαριά νοσταλγία. Νά νοσταλγεῖς
τόν τόπο σου ζώντας στόν τόπο σου, τί-
ποτε δέν εἶναι πιό πικρό».

Στίς κρίσιμες ὥρες πού περνᾶμε, ὅσοι
Ἕλληνες, πρέπει νά βροντοφωνάξουμε:
«Σήκω Εὐαγόρα, σήκω Γρηγόρη, σήκω
Παῦλε, σήκω Μᾶρκο, σήκω Διάκο, νά μᾶς
πεῖτε ἑλληνική ἱστορία...

ΕΘΝΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΚΥΠΡΙΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ (Ε.Ο.Κ.Α.)

τοῦ κ. Κωνσταντίνου Ἀθ. Οἰκονόμου, Δασκάλου-συγγραφέα

Ἡ Ἐθνική Ὄργάνωσις Κυπρίων Ἀγω-
νιστῶν (ΕΟΚΑ) ἦταν ὀργάνωσις Ἑλλή-
νων τῆς Κύπρου πού ἔδρασε τήν περι-
οδο 1955-59 γιά τήν ἀπελευθέρωσι τοῦ
μαρτυρικοῦ νησιοῦ ἀπό τό βρετανικό
ζυγό καί γιά τήν Ἐνωσι μέ τήν Ἑλλάδα.

Στρατιωτικός ἀρχηγός ἦταν ὁ **Στρα-
τηγός Γεώργιος Γρίβας-Διγενής**. Πολι-
τικός ἀρχηγός τῆς ΕΟΚΑ ἦταν ὁ **Ἀρχι-
ἐπίσκοπος Μακάριος**. Ἡ ΕΟΚΑ ὑπο-
στηρίχθηκε ἀπό τό σύνολο τοῦ λαοῦ
καί τοῦ πολιτικοῦ κόσμου τῆς Ἑλλάδας,

ξεκίνησαν από εκεί. Τή μεταλαμπάδευση τής εξέγερσης στις νεανικές ψυχές είχε αναλάβει η ANE («Άλκιμος Νεολαία ΕΟΚΑ»). Μέ «παράνομες» προκηρύξεις καθώς και τό έντυπο «Έγερτήριο Σάλπισμα» βοήθησε στή διάδοση του ιδεολογικού υποβάθρου τής εξέγερσης. Στίς 15/1/1950, η Έθναρχοῦσα Έκκλησία Κύπρου πραγματοποίησε Δημοψήφισμα, στό όποιο ό Έλληνικός Κυπριακός λαός ψήφισε τήν Ένωση μέ τήν Ελλάδα, σέ ποσοστό 95,7%.

Οί Άγγλοι, όμως, τήρησαν άρνητική στάση. Στίς 28/7/1954, ό Ύφυπουργός Άποικιών, Χένρυ Χόπκινσον, άνέφερε «ή Κύπρος είναι περιοχή μέ στρατηγική άξία, και γι' αυτό ούδέποτε θά τύχει αυτοδιαθέσεως». Η Ελλάδα, μέ αίτησή της στόν Ο.Η.Ε., τό 1954, ζήτησε από τόν Όργανισμό τήν «Έφαρμογήν τής άρχής τών ίσων δικαιωμάτων και τής αυτοδιαθέσεως τών λαών, στήν περίπτωση τού λαού τής Κύπρου». Στίς 17/12/1954 η Γ. Σ. τού Ο.Η.Ε. άπέρριψε τήν αίτηση. Στίς 9/3/1956, ό Αρχιεπίσκοπος Μακάριος συνελήφθη στό αεροδρόμιο Λευκωσίας, από τό όποιο θά μετέβαινε στήν Αθήνα, για συνομιλίες μέ τήν Έλληνική Κυβέρνηση. Τήν ίδια μέρα συνελήφθησαν και οί: Μητροπολίτης Κερύνειας, Παπασταῦρος Παπαγαθαγγέλου και Πολύκαρπος Ίωαννίδης. Όλοι έξορίστηκαν στίς Σευχέλλες.

Ήρώων Πάνθεον

Στίς 10 Μαΐου 1956, οί: Μιχαλάκης Καραολής και Άνδρέας Δημητρίου άπαγχονίστηκαν στίς φυλακές Λευκωσίας, για τή δράση τους, ως μέλη τής Ε.Ο.Κ.Α. Ένταφιάστηκαν στίς κεντρικές φυλακές. Έκει, άργότερα, θά ταφοῦν άλλα έντεκα μέλη τής Ε.Ο.Κ.Α. Στίς 9/8/1956 άπαγχονίζονται οί: Άνδρέας

Ζάκος, Χαρίλαος Μιχαήλ και Ίάκωβος Πατάτσος. Άλλοι τρεις άγωνιστές άπαγχονίζονται στίς 21 Σεπτεμβρίου, οί: Μιχαήλ Κουτσόφτας, Άνδρέας Παναγίδης και Στέλιος Μαυρομάτης. Άκολούθησε η θυσία τού Γρηγόρη Αύξεντίου (3/3/1957), στή μονή Μαχαϊρά, όταν οί Άγγλοι έριξαν βενζίνη κι έμπρηστικές βόμβες στό κρησφύγετό του, όποτε ό ήρωας έγινε όλοκαύτωμα. Επμερώματα τής 14ης Μαρτίου 1957 άπαγχονίστηκε ό 19χρονος μαθητής Εὐαγόρας Παλληκαρίδης. Στίς 5/7/58, οί Άγγλοι συνέλαβαν ένα παιδί, στό Αὐγόρου, και πυροβόλησαν έναντίον άμάχων τού χωριού. Φονεύθηκαν οί: Παναγιώτης Ζαχαρία και Λουκία Παπαγεωργίου, έγκυος μπτέρα έξι παιδιών. Στίς 2/9/1958, στό Λιοπέτρι, Άγγλοι στρατιώτες περικύκλωσαν τέσσερις άγωνιστές τής Ε.Ο.Κ.Α. Οί: Άνδρέας Κάρολος, Φώτης Πίττας, Ήλίας Παπακυριακού και Χρήστος Σαμαράς, έπεσαν νεκροί. Στίς 19 Νοεμβρίου 1958, οί Άγγλοι σκότωσαν και τόν Κυριάκο Μάτση, στό Κάτω Δίκωμο.

Χρονικό τού Κυπριακού έπους

Ό άγώνας έξερράγη στίς 0.30" τό πρωί τής 1ης Απριλίου 1955. Η Κύπρος μετατράπηκε σέ ήφαιστειο, τρομάζοντας τούς κατακτητές άποικιοκράτες. Τά γαλανόλευκα λάβαρα ύψώθηκαν παντού. Όλόκληρο τό νησί έγινε μία άπέραντη γαλανόλευκη σημαία. Κι η άτμόσφαιρα ήλεκτρίστηκε από πολεμικά τροπάρια τού Γένους και έμβατήρια ξεσηκωμού. Τό έθνος ξύπνησε, θυμήθηκε τήν Άγία Λαύρα, τό έθνικό όνειρο θέριεψε παίρνοντας σάρκα και όστᾶ.

Έκείνη τήν πρώτη νύχτα χτύπησε η ομάδα τού Γρηγόρη Αύξεντίου στή Δεκέλεια. Μέ άποστολή νά προκαλέσουν διακοπή τού ήλεκτρικού ρεύματος σ'

όλο τό νησί. Ὁ Μᾶρκος Δράκος μέ τήν ομάδα «Ἀστραπή» ἀνατίναξαν τό Ραδιοφωνικό σταθμό. Τήν ἀφειτηρία τῆς δόξας, ὀριοθέτησε μέ τή θυσία του πρῶτος ὁ Μόδεστος Παντελῆ. Ὁ ἥρωας πέθανε ἀπό ἠλεκτροπληξία ἐπιχειρώντας καταστροφή ἠλεκτροφόρων καλωδίων. Τήν 1η Ἀπριλίου 1955, ἡ Κύπρος ξύπνησε ἀναστατωμένη πρὶν χαράξει ἡ αὐγή. Ἡ ἀναστάτωση σύντομα ἔδωσε τή θέση της στόν ἐνθουσιασμό. Τό πανηγύρι ἄρχιζε. Κι ὁ Διγενής κυκλοφοροῦσε τήν προκήρυξή του: «Μέ τήν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, μέ πίστιν εἰς τόν τίμιον ἀγῶνα μας, μέ τήν συμπαράστασιν ὀλοκλήρου τοῦ Ἑλληνισμοῦ καί μέ τήν βοήθειαν τῶν Κυπρίων, ἀναλαμβάνομεν τόν ἀγῶνα διά τήν ἀποτίναξιν τοῦ Ἀγγλικοῦ ζυγοῦ, μέ σύνθημα τό ὁποῖον μᾶς κατέλιπαν οἱ πρόγονοί μας ὡς ἱερᾶν παρακαταθήκην: Ὡς τάν ἡ ἐπί τᾶς». Εἶναι καιρός νά δείξωμεν, ὅτι ἐάν ἡ διεθνῆς διπλωματία εἶναι ἄδικος καί ἐν πολλοῖς ἀνανδρος, ἡ Κυπριακή ψυχὴ εἶναι γενναία.

Ἐάν οἱ δυνάσται μας δέν θέλουν νά ἀποδώσουν τήν λευτεριά μας, μποροῦμε νά τήν διεκδικήσωμεν μέ τά ἴδια μας τά χέρια καί μέ τό αἷμα μας ...».

Ἀρχικά ἡ ΕΟΚΑ ἰδρύθηκε μέ σκοπό τή διενέργεια μικρῆς ἐκτάσεως στρατιωτικῶν ἐπιχειρήσεων, κυρίως δολιοφθορᾶς σέ ἀγγλικούς στόχους στήν Κύπρο, γιά δημιουργία θορύβου, πού θά ὑποβοηθοῦσε τίς πολιτικές ἐνέργειες τοῦ Μακαρίου γιά τή λύση τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος. Στή συνέχεια ὅμως, μετά τό ναυάγιο τῶν διαπραγματεύσεων τοῦ Μακαρίου μέ τόν κυβερνήτη Χάρτιγκ (τέλος 1955-ἀρχές 1956), τῆς ἐξορίας τοῦ πρῶτου ἀπό τόν δεύτερο (9/3/1956) καί τῶν μεγάλης κλίμακας ἐπιχειρήσεων τοῦ Χάρτιγκ κατά τῆς ΕΟΚΑ, ἡ ὀργάνωση ἀνταπέδωσε τά πλήγματα, ἀναγκασμένη

πιά νά ἀναμετρηθεῖ μέ τούς Βρετανούς. Μετά τήν ἐπιστροφή τοῦ Μακαρίου, ἀναπτύχθηκε στή Μεγαλόνησο δράση ἐξτρεμιστῶν Τουρκοκυπρίων σέ ἄμεση συνεργασία μέ τούς Βρετανούς.

Κατά τήν ἐπόμενη φάση, ἡ δράση τῆς ΕΟΚΑ περιορίστηκε σέ ἐνέργειες δολιοφθορῶν. Στήν Κύπρο ἀνέλαβε νέος κυβερνήτης ὁ Χιού Φούτ, πού ζητᾶ νά συναντηθεῖ μέ τόν Γρίβα. Τό Κυπριακό ζήτημα συζητεῖται σέ πολλά παρασκηνακά ἐπίπεδα. Συγχρόνως ἐκδηλώθηκε μεγάλης κλίμακας ὀργανωμένη ἐπίθεση τῶν Τουρκοκυπρίων κατά τῶν Ἑλληνοκυπρίων καί τῶν περιουσιῶν τους. Ἡ ΕΟΚΑ τότε ξανάρχισε τή δράση της, ἐνῶ ἐπαναλαμβάνονταν καί οἱ μεγάλης κλίμακας ἐπιχειρήσεις τῶν Βρετανῶν κατά τῆς ΕΟΚΑ. Λίγες ἐβδομάδες ἀργότερα, συνεχίζονται οἱ ἐπιθέσεις τῶν Τουρκοκυπρίων, τούς ὁποῖους τώρα κτυπᾶ ἡ ΕΟΚΑ.

Οἱ Ἄγγλοι μέ τήν πολιτική τους δημιουργήσαν στήν Κύπρο συνθηκῆς διακοινοτικῆς διαμάχης. Τελικά ὁ ἀγῶνας ἔμεινε ἡμιτελής: ἡ Κύπρος ἀνεξάρτητη, ὅμως διχοτομημένη καί ἀδικαίωτη στόν ἀγῶνα γιά Ἑνωσι.

Ἐπιμύθιο

Οἱ θυσίες τοῦ κυπριακοῦ Ἑλληνισμοῦ δέν εὐδοώθηκαν. Τό νησί, ἐξ αἰτίας συμφερόντων τῶν μεγάλων δυνάμεων καί λαθῶν τῶν ἑλληνικῶν κυβερνήσεων, ἔμεινε ἐκτός ἑλληνικοῦ κράτους. Τά διδάγματα, ὅμως, οἱ ἀγῶνες καί οἱ θυσίες τῶν νέων τῆς Ε.Ο.Κ.Α. ἀποτελοῦν παρακαταθήκην πάνω ἀπό τό ἐφήμερο καί τό ἰδιοτελές. Ὁ ἴδιος ὁ Ἑλληνισμός τῆς Κύπρου συνεχίζει καί σήμερα νά διαπνέεται ἀπό τήν ἴδια ἠρωϊκὴ παρακαταθήκη κι ὅποτε χρειάστηκε ἔμεινε σταθερὰ πιστός στή μνήμη τῶν ἀγωνι-

στών της ΕΟΚΑ απορρίπτοντας σχέδια τύπου Άνάν και δείχνοντας απίστευτη γενναιότητα απέναντι στο βόρειο κατα-

κτητή γείτονά του παραδειγματίζοντας κι έμās τούς αδελφούς του της Μητέρας Πατρίδας.

Ο ΟΡΚΟΣ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΤΗΣ ΕΟΚΑ

«Ορκίζομαι εις τό όνομα της Άγίας Τριάδος ότι:

1. Θα αγωνισθώ με όλας μου τās δυνάμεις διά τήν έλευθέρωσιν της Κύπρου από τόν Άγγλικόν ζυγόν, θυσιάζων και αυτήν τήν ζωήν μου.

2. Δέν θα έγκαταλείρω τόν άγώνα υπό οίονδήποτε πρόσχημα παρά μόνον όταν διαταχθώ υπό του Άρχηγού της Όργανώσεως και άφοϋ έκπληρωθῆ ό σκοπός του άγώνος.

3. Θα πειθαρχήσω απολύτως εις τās διαταγās του Άρχηγού της Όργανώσεως και μόνον τούτου.

4. Συλλαμβανόμενος θα τηρήσω απόλυτον έχεμύθειαν τόσον επί τών μυστικῶν

της Όργανώσεως όσον και επί τών όνομάτων τών συμμαχητῶν μου, έστω και έάν βασανισθώ διά νά όμολογήσω.

5. Δέν θα ανακοινώ εις οϋδένα διαταγήν της Όργανώσεως ή μυστικόν τό όποιον περιῆλθεν εις γνώσιν μου παρά μόνον εις εκείνους δι' οϋς έχω έξουσιοδότησιν υπό του Άρχηγού της Όργανώσεως.

6. Τās πράξεις μου θα κατευθύνη μόνον τόν συμφέρον του άγώνος και θα εῖναι άππλλαγμένα πάσης ιδιοτελείας ή κομματικού συμφέροντος.

7. Έάν παραβῶ τόν όρκον μου θα εῖμαι ΑΤΙΜΟΣ και άξιος πάσης τιμωρίας.

(Υπογραφή μουμένου)

Η Παρακαταθήκη παρακαλεί για τή συνδρομή σας

Για τήν αποστολή της συνδρομής σας (έσωτερικού 10 €, έξωτερικού 30 € και Κύπρου 15 €) μπορείτε να χρησιμοποιήσετε τήν ένθετη ταχυπληρωμή (έμπεριέχεται σε δύο τεύχη της Παρακαταθήκης έτησίως), ή όποία έχει χαμηλότερο ταχυδρομικό τέλος από τίς άλλες ταχυδρομικές έπιταγές ή να καταθέσετε χρήματα σε έναν από τούς δύο τραπεζικούς λογαριασμούς, πού αναγράφονται κατωτέρω:

Έθνική Τράπεζα: 421/614374-15, IBAN GR 4901104210000042161437415 και

Alpha Τράπεζα: 815-002101-039454, IBAN GR 34 0140 8150 8150 0210 1039 454

Γράφετε καθαρά τά στοιχεία σας

Έάν στείλατε μία φορά στή διάρκεια του έτους τή συνδρομή σας στήν Παρακαταθήκη, άγνοήστε τήν ταχυπληρωμή, πού θα βρείτε για δεύτερη φορά έντός του περιοδικού.

Η αποστολή τών αποδείξεων σε όσους έστειλαν συνδρομή γίνεται δύο φορές τό χρόνο.

Παρακαλοϋμε στο έντυπο της ταχυπληρωμής να γράφετε καθαρά στή θέση «Αποστολέας» τά στοιχεία σας, έτσι όπως αναγράφονται στήν έτικέτα της Παρακαταθήκης, πού λαμβάνετε. Έάν άλλα στοιχεία αναγράφουμε έμεις στήν έτικέτα στον φάκελο της Παρακαταθήκης και άλλα έσεις στήν ταχυπληρωμή πού μās στέλνετε, δημιουργείται πρόβλημα. Παρακαλοϋμε επίσης να γράφετε τό τηλεφώνό σας.

«Πώς φεύγει ἡ ἀνασφάλεια, ἡ ἀπελπισία, ἡ κατάθλιψη»*

Τοῦ Ἁγίου Πορφυρίου τοῦ Κausοκαλυβίτου

Ὅλα τὰ κακὰ αἰσθήματα, ἡ ἀνασφάλεια, ἡ ἀπελπισία, ἡ ἀπογοήτευση, ποὺ πᾶνε νὰ κυριεύσουν τὴν ψυχὴ, φεύγουν μὲ τὴν ταπεινώση. Αὐτὸς ποὺ δὲν ἔχει ταπεινώση, ὁ ἐγωιστής, δὲν θέλει νὰ τοῦ κόψεις τὸ θέλημα, νὰ τὸν θίξεις, νὰ τοῦ κάνεις ὑποδείξεις. Στενοχωρεῖται, νευριάζει, ἐπαναστατεῖ, ἀντιδρᾷ, τὸν κυριεύει ἡ κατάθλιψη.

Ἡ κατάσταση αὐτὴ θεραπεύεται μὲ τὴν χάρι. Πρέπει ἡ ψυχὴ νὰ στραφεῖ στὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Ἡ θεραπεία θὰ γίνῃ μὲ τὸ ν' ἀγαπήσει τὸν Θεὸ μὲ λαχτᾶρα. Πολλοὶ ἅγιοί μας μετέτρεψαν τὴν κατάθλιψη σὲ χαρὰ μὲ τὴν ἀγάπη πρὸς τὸν Χριστό. Παίρνανε δηλαδὴ αὐτὴ τὴν ψυχικὴ δύναμη, ποὺ ἤθελε νὰ τὴ συντρίψει ὁ διάβολος, καὶ τὴ δίνανε στὸν Θεὸ καὶ τὴ μεταβάλλανε σὲ χαρὰ καὶ ἀγαλλίαση. Ἡ προσευχή, ἡ λατρεία τοῦ Θεοῦ μεταβάλλει σιγὰ σιγὰ τὴν κατάθλιψη καὶ τὴ γυρίζει σὲ χαρὰ, διότι ἐπιδράει ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ. Ἐδῶ χρειάζεται νὰ ἔχεις τὴ δύναμη, ὥστε ν' ἀποσπάσεις τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ, ποὺ θὰ σὲ βοηθᾷ νὰ ἐνωθεῖς μαζί Του. Χρειάζεται τέχνη. Ὅταν δοθεῖς στὸν Θεὸ καὶ γίνῃς ἓνα μαζί Του, θὰ ξεχάσεις τὸ κακὸ πνεῦμα, ποὺ σὲ τραβοῦσε ἀπὸ πίσω, κι ἐκεῖνο ἔτσι περιφρονημένο θὰ φύγει. Στὴ συνέχεια, ὅσο θ' ἀφοσιώνεσαι στὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, τόσο δὲν θὰ κοιτάξεις πίσω σου, γιὰ νὰ δεῖς αὐτὸν ποὺ σὲ τραβάει. Ὅταν σὲ ἐλκύσει ἡ χάρις, ἐνώνεσαι μὲ τὸν Θεό. Κι ὅταν ἐνωθεῖς μὲ τὸν Θεὸ καὶ δοθεῖς σ' Ἐκεῖνον, πᾶνε ὅλα τ' ἄλλα, τὰ ξεχνᾷς καὶ σώζεσαι. Ἡ μεγάλη τέχνη, λοιπόν, τὸ μεγάλο μυστικὸ, γιὰ ν' ἀπαλλαγεῖς ἀπ' τὴν κατάθλιψη καὶ ὅλα τ' ἀρνητικά, εἶναι νὰ δοθεῖς στὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ.

Ἐνα πράγμα ποὺ μπορεῖ νὰ βοηθήσει τὸν καταθλιπτικὸ εἶναι καὶ ἡ ἐργασία, τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὴ ζωὴ. Ὁ κῆπος, τὰ φυτὰ, τὰ λουλούδια, τὰ δέντρα, ἡ ἐξοχή, ὁ περίπατος στὴν ὑπαιθρο, ἡ πορεία, ὅλ' αὐτὰ, βγάζουν τὸν ἄνθρωπο ἀπ' τὴν ἀδράνεια καὶ τοῦ δημιουργοῦν ἄλλα ἐνδιαφέροντα. Ἐπιδρῶν σὰν φάρμακα. Ἡ ἀσχολία μὲ τὴν τέχνη, τὴ μουσικὴ κ.λπ. κάνουν πολὺ καλὸ. Σ' ἐκεῖνο, ὅμως, ποὺ δίνω τὴ μεγαλύτερη σημασία εἶναι τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν Ἐκκλησία, γιὰ τὴ μελέτη τῆς Ἁγίας Γραφῆς, γιὰ τὶς ἀκολουθίες. Μελετώντας τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ, θεραπεύεται κανεὶς χωρὶς νὰ τὸ καταλάβει.

Νὰ σᾶς διηγηθῶ γιὰ μιὰ κοπέλα, ποὺ ἦλθε σ' ἐμένανε τὸν ταπεινὸ. Ἔπασχε ἀπὸ φοβερὴν κατάθλιψη. Δὲν κατάφερε κάτι μὲ τὰ φάρμακα. Παράτησε τὰ πάντα, τὴ δουλειά της, τὸ σπίτι της, τὶς ἀπασχολήσεις της. Κι ἐγὼ τῆς εἶπα αὐτὰ ποὺ ξέρω. Τῆς εἶπα γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, ποὺ αἰχμαλωτίζει τὴν ψυχὴ, διότι ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ γεμίζει τὴν ψυχὴ καὶ τὴν ἀλλάζει. Τῆς ἐξήγησα ὅτι εἶναι δαιμονικὴ αὐτὴ ἡ δύναμη ποὺ καταλαμβάνει τὴν ψυχὴ καὶ μεταβάλλει τὴν ψυχικὴ δύναμη σὲ κατάθλιψη, τὴ ρίχνει κάτω, τὴ βασανίζει καὶ τὴν ἀχρηστεύει. Τὴν συμβούλευσα ν' ἀσχολεῖται μὲ διάφορες ἀπασχολήσεις, ὅπως, γιὰ παράδειγμα, μὲ τὴ μουσικὴ, ποὺ τῆς ἄρесе πρῶτα, κ.λπ. Τόνισα, ὅμως, περισσότερο τὴ στροφὴ καὶ τὴν ἀγάπη της πρὸς τὸν Χριστό. Τῆς εἶπα ἀκόμη ὅτι μέσα στὴν Ἐκκλησία μας ὑπάρχει θεραπεία μὲ τὴν ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸ καὶ τὴν προσευχή, ἀλλὰ ποὺ θὰ γίνεταί μὲ λαχτᾶρα.

Αὐτὸ εἶναι τὸ μυστικὸ τῆς θεραπείας. Αὐτὰ δέχεται ἡ Ἐκκλησία μας.

* Ἀπὸ τὸ βιβλίο: Γέροντος Πορφυρίου Κausοκαλυβίτου, *Βίος καὶ λόγοι*, ἔκδ. Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Χρυσοπηγῆς, Χανιά 2006, σσ 378-380.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

ΧΑΛΑΛ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΟΛΑΓΝΕΙΑ

Ταξιδεύοντας μέσ' στό κατακαλόκαιρο από Θεσσαλονίκη για Κομοτηνή μέσω Έγνατίας οδού, σταθμεύσαμε σέ μεγάλο κατάστημα, από αυτά πού υπάρχουν στην Έγνατία οδό, για ξεκούραση και άνεφοδιασμό σέ καύσιμα.

Ψωνίζοντας είδαμε στόν τοίχο του καταστήματος ότι τά προσφερόμενα προϊόντα διαθέτουν «πιστοποιίση Χαλάλ». Μās έκανε έντύπωση αυτός ό όρος «χαλάλ» και τόν ψάξαμε. Διαπιστώσαμε, λοιπόν, ότι σύμφωνα μέ τό Κοράνιο και τόν ισλαμικό νόμο (σαρία), τά προϊόντα, πού καταναλώνει ένας εύσεβής μουσουλμάνος, πρέπει νά έχουν «εύλογηθει» και «διαβασθει» από έναν μουσουλμάνο ιερωμένο μέ τόν τρόπο πού όρίζει τό ισλάμ.

Διαπιστώσαμε επίσης ότι στή θρησκεία του ισλάμ υπάρχει ένας κατάλογος μέ λεπτομέρειες για τό πώς ένα ζωό θά πρέπει νά σφαγει, νά τεμαχισθει κλπ. προκειμένου νά επιτρέπεται ή κατανάλωσή του από έναν πιστό μουσουλμάνο.

Προφανώς, τό κατάστημα προσπαθοῦσε νά τραβήξει από τόν διπλανό ανταγωνιστή του Τούρκους τουρίστες, πού σταματοῦν εκεί, δείχνοντάς τους ότι τό δικό του κατάστημα είναι πιό κοντά σ' αυτά πού ζητᾶ ένας πιστός μουσουλμάνος, αφού τά προϊόντα του διαθέτουν και «πιστοποιίση Χαλάλ»!

Συζητώντας μέ Έλληνα, πού ζει στή Γερμανία, πληροφορηθήκαμε ότι οί εκεί Τούρκοι μουσουλμάνοι, ιδιαίτερα οί φανατικοί σουνίτες, δέν τρῶνε κρέατα από τή Γερμανία και χαρακτηρίζουν τούς Γερμανούς «γουρούνια», επειδή στους ίδιους χώρους (σφαγεία) και μέ τά ίδια εργαλεία (μαχαίρια κ.ά.), σφάζουν και γενικά επεξεργάζονται κρέατα και καθαρών κατ' αυτούς

ζώνων (πρόβατα, βοειδή) και ακαθάρτων (γουρούνια). Κατά τήν αντίληψή τους, αυτό κάνει όλα τά κρέατα ακατάλληλα προς κατανάλωση! Μολύνονται δηλαδή τά καθαρά από τά ακάθαρτα. Ό φίλος από τή Γερμανία μās έλεγε ότι οί Τούρκοι, ιδιαίτερα του Βερολίνου, εισάγουν τά πάντα από τήν Τουρκία (όχι μόνο κρέατα αλλά και λαχανικά κ. ά.), για νά είναι σίγουροι ότι είναι «καθαρά».

Πριν από τρία-τέσσερα χρόνια είχε γίνει θόρυβος για μεγάλη φίρμα κοτόπουλων από τήν Ήπειρο, ότι τά κοτόπουλα είχαν «πιστοποιίση Χαλάλ». Η φίρμα κουκούλωσε, τότε, τό θέμα όπως-όπως. Τώρα βλέπουμε ότι «πιστοποιίση Χαλάλ» μπορεί νά έχουν όχι μόνο τά κρέατα αλλά και οί κουραμπιέδες και όλα τά τρόφιμα.

Σημαντικό είναι ότι τά διαβασμένα μέ χαλάλ τρόφιμα δέν βρίσκονται σέ ξεχωριστά (μόνο για μουσουλμάνους) ράφια. Τώρα τούς ίδιους κουραμπιέδες αγοράζουν και οί μουσουλμάνοι, πού πιστεύουν ότι έτσι «εύλογούνται», αλλά και οί χριστιανοί. Μπορούν οί χριστιανοί νά καταναλώνουν μολυσμένα από ιεροτελεστίες άλλοπιστων τρόφιμα; Δέν είναι κάτι ανάλογο μέ τά κρέατα των ειδωλικών θυσιών, πού απαγορευόταν νά τρῶνε οί χριστιανοί; Έξ ου και τό θαῦμα των κολλύβων του Αγίου Θεοδώρου, πού γιορτάζουμε τό Σάββατο της Α' Έβδομάδος των Νηστειών.

Μέχρι πότε, λοιπόν, θά είμαστε «κουραμπιέδες»; Μέχρι πότε θά τά θυσιάσουμε όλα στό βωμό του οικονομικού κέρδους; Η Τουρκολαγνεία και Ισλαμολαγνεία κάποιων μέχρι πού θά φτάσει;

(Μιά παρέα φίλων της Παρακαταθήκης από τήν Κομοτηνή)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ Η ΓΧΟΛΙΑ

«Παγκοινιά». Μιά προσπάθεια, πού πρέπει νά βρεῖ μιμητές

Μεταφέρουμε ἀπό ἓνα ταπεινό τετρασέλιδο, πού ἔφθασε στά χέρια μας. Ὁ τίτλος του εἶναι «Παγκοινιά» καί ὑπότιτλος «Μιά πολιτεία ἀγάπης στόν νομό Πέλλας», Ἰούνιος 2015, ἀρ. 1. Στί σ. 2 ὑπό τόν τίτλο «Τί εἶναι παγκοινιά;» διαβάζουμε: «Ἡ φιλανθρωπία κυριαρχοῦσε ἀπό τούς πρῶτους χριστιανικούς χρόνους στήν Ἀποστολική Ἐκκλησία. Δέν ὑπῆρχε φτωχός μεταξύ τῶν πιστῶν. Δέν ἀνέχονταν νά ἔχουν κάτι πού νά μὴν τό ἔχει καί ὁ ἐν Χριστῷ ἀδελφός τους. Τό πνεῦμα τῆς ἀγάπης, τῆς φιλανθρωπίας, τῆς ἀλληλοβοήθειας, τῆς κοινοκτημοσύνης καί ἀκτημοσύνης πού βιώθηκε στό «Βυζάντιο» καθὼς καί στά ἰσνάφια τῆς Τουρκοκρατούμενης Ἑλλάδας, εἶναι ἡ συνέχεια τῆς ζωῆς τῆς πρωτοχριστιανικῆς Ἐνορίας. Στίς μέρες μας τό πνεῦμα αὐτό διατηρεῖται ἀλώβητο στά μοναχικά καθιδρύματα (κοινόβια, σκῆτες, κελλιά κ.λπ.). Αὐτό τό πνεῦμα ἀγκαλιάζει ὅλα τά πράγματα καί ὅλες τίς ἀνάγκες, τόσο τίς ὑλικές ὅσο καί τίς πνευματικές.

Στίς σκῆτες καί στά Μοναστήρια ὑπάρχει λ.χ. ὁ θεσμός τῶν «Παγκοινιῶν», ὅπου ὅλοι βοηθοῦν σ' ἓνα δύσκολο ἔργο

καί μία ἔκτακτη ἀνάγκη κάποιου ἀδελφοῦ ἢ κάποιας συνοδείας.

Αὐτό τό πνεῦμα-πολίτευμα μπορεῖ νά λειτουργήσει ὀδηγητικά γιά τόν σύγχρονο ποιμένα τῆς κοσμικῆς Ἐνορίας καθὼς καί γιά τούς ἐν τῷ κόσμῳ πιστούς. Εἶναι πάρα πολύ οἰκοδομητικό γιά τούς πιστούς, ἀλλά καί γιά τούς ἀπίστους, τό νά καλλιεργεῖται στήν κοσμική Ἐνορία ἡ ἀλληλογνωριμία, ἡ συνεργασία, ἡ ἀλληλοὑποστήριξη καί ἡ ἀλληλοβοήθεια (πνευματική καί ὑλική)».



Ὁρθόδοξοι κληρικοί «ἀμνηστεύουν» τήν ὁμοφυλοφιλία

Στό προηγούμενο τεῦχος τῆς Παρακαταθήκης (σσ. 23-24) γράψαμε γιά ἐξωφρενικές θέσεις καί ἀπόψεις πού ὑποστήριξε ὁ κ. Δημήτριος Καραγιάννης, παιδοψυχίατρος-ψυχοθεραπευτής καί ἐπιμορφωτής κληρικῶν καί λαϊκῶν συνεργατῶν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν (!) στήν παρουσίαση τοῦ συλλογικοῦ ἔργου «Χριστιανική ζωή καί σεξουαλικές σχέσεις» τῶν ἐκδόσεων «Ἐν πλῶ».

Ἐκφραστικό τοῦ ὅλου πνεύματος (καί ἴσως τό πιό «χτυπητό») ἦταν αὐτό πού ὑποστήριξε ὁ κ. Δημήτριος Καραγιάννης,

- Ἡ Παρακαταθήκη ἀναρτᾶται στήν ἰστοσελίδα orthodoxnet.gr καί σέ φιλικές ἰστοσελίδες.
- Ὁ π. Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης, σύμβουλος ἐκδόσεως τῆς Παρακαταθήκης, κάθε Κυριακή 11-12 τό μεσημέρι ἔχει ἐκπομπή στήν τηλεόραση Bee Channel, ἡ ὁποία ἐκπέμπει στήν Κεντρική Μακεδονία. Οἱ ἐκπομπές ἀναρτῶνται καί στό διαδίκτυο. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νά τίς βροῦν πηγαίνοντας στό you tube καί πληκτρολογώντας: beechannel ἐκκλησία καὶ κόσμος.

ὅτι «Ἡ ὑπακοή μᾶς ἔχει πάει πολύ πίσω θεολογικά» (!)

Ἐπανερχόμεθα, διευρύνοντας τό θέμα, γιατί οἱ θλιβερές ἀποκαλύψεις δέν φαίνονται νά προσέχθηκαν, ὅσο θά ἔπρεπε καί ἀπό αὐτούς, πού θά ἔπρεπε.

Ἔτσι λοιπόν μετά μεγάλης μας λύπης βλέπουμε ὅτι **κάποιοι κληρικοί καί θεολόγοι προσπαθοῦν νά ἐξωραΐσουν καί νά «ἀμνηστεύσουν» ἀκόμη καί τό βδελυκτό, στά μάτια τοῦ Θεοῦ, πάθος τῆς ὁμοφυλοφιλίας**, οὕτως ὥστε νά προβάλλεται πλέον αὐτή ὄχι ὡς ἁμαρτία, πάθος καί ψυχιατρικό πρόβλημα ἀλλά ὡς τάση, κατάσταση, καί φυσικό ἰδίωμα.

Ἡ θλιβερή αὐτή προσπάθεια τῶν «μοντέρνων» αὐτῶν θεολόγων καί κληρικῶν ἐντάσσεται στό γενικότερο πλαίσιο τῆς «μεταπατερικῆς» (δηλ. ἀντι-πατερικῆς) γραμμῆς καί «θεολογίας», πού ἔχει ἐκδηλωθεῖ τά τελευταῖα χρόνια.

Αὐτή τή φορά θά παρουσιάσουμε τίς ἀπόψεις ἑνός κληρικοῦ γιά τήν ὁμοφυλοφιλία. Πρόκειται, δυστυχῶς, γιά τόν **π. Βασίλειο Θερμό, παιδοψυχίατρο**.

Οἱ ἀπόψεις αὐτές εἶναι διατυπωμένες στό ἄρθρο τοῦ π. Βασ. Θερμοῦ «Ὁμοφυλοφιλία, ἓνα “Ἀσύμμετρο” Πρόβλημα», πού εὑρίσκεται στό βιβλίο «Χριστιανική ζωή καί σεξουαλικές σχέσεις», ἐκδ. «Ἐν πλῶ», Ἀθήνα, Μάρτιος 2015, σσ. 149-179. Ἐπιλέγουμε κάποια σημεῖα τοῦ ἄρθρου τοῦ π. Βασιλείου Θερμοῦ, πού δείχνουν τό γενικότερο πνεῦμα, μέ τό ὁποῖο εἶναι γραμμένο τό ἄρθρο «γιά τούς φίλους μας ὁμοφυλόφιλους» (σελ. 152):

- «**Πῶς μποροῦμε νά καταλογίσουμε ἐγκεντρικότητα σέ ἓναν ὁμοφυλόφιλο, ὁ ὁποῖος ἀγαπᾷ τόν σύντροφό του μέ πιστότητα καί ἀφοσίωση;**» (σ. 159).

- «...Ἐδῶ ἔχουμε μία τεκμηρίωση τῆς διάχυτης ἐκκλησιαστικῆς προκατάληψης πῶς ἡ ὁμοφυλοφιλία πρέπει νά ἀντιμε-

τωπίζεται ὡς πρωτίστως σεξουαλικό πάθος. Ἡ ἐσφαλμένη αὐτή ἀντίληψη εἶναι προσβλητική πρὸς τά ἑκατομμύρια παιδιά τοῦ Θεοῦ πού ἡ ἐρωτική τους ἀφύπνιση κατά τήν ἐφηβεία συνοδεύεται ἀπό ὁμοφυλόφιλη συναισθηματική ἔλξη» (σ. 161).

- «Ὁ ὁμοφυλόφιλος ἐρωτεύεται ἄτομα τοῦ ἰδίου φύλου, γι' αὐτό καί προχωράει σέ σεξουαλική σχέση μαζί τους. Δέν ἰσχύει τό ἀντίστροφο, ὅπως ἄλλωστε δέν ἰσχύει καί γιά τήν πλειονότητα τῶν ἑτεροφυλόφιλων... Μέ ἄλλα λόγια, τό σέξ ὑπαγορεύεται ἀπό τό συναίσθημα, ὅπως εἶναι καί ἡ φυσική τάξη. Ὁ καλός κληρικός δείχνει νά τό ἀγνοεῖ...» (σ. 161).

- «Ἀλλά ἀπό ποῦ συνάγεται ὅτι [ἡ ὁμοφυλοφιλία] ἀποτελεῖ τό βαρύτερο ἀμάρτημα;» (σ. 162).

- «Μέ θεολογικά κριτήρια, ὅμως, εἶναι ἀμφίβολο, ἂν εὐσταθεῖ ἡ διατύπωση [τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μίας ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας] ὅτι ἡ ὁμοφυλοφιλία εἶναι πτώση καί ἀσθένεια τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, δεδομένου ὅτι τό νά ἀνακαλύπτει κάποιος νέος τήν ὁμοφυλόφιλη ἔλξη μέσα του συνιστᾷ ἀσθένεια τῆς φύσεως καί ὄχι τοῦ προσώπου» (σ. 169).

- «[Οἱ ἐκκλησιαστικοί] συνεχίζουν νά ἐντάσσουν τήν ὁμοφυλοφιλία στίς σεξουαλικές διαστροφές, μαζί δηλαδή μέ τήν ἡδονοβλεψία, τήν ἐπιδειξιμανία, τήν παιδεραστία, τόν φετιχισμό...» (σελ. 170).

- «**Ὅσο πιό σκληρός ἐμφανίζεται κάποιος κατά τῶν ὁμοφυλόφιλων τόσο περισσότερες ἀσυνείδητες ἀμφιβολίες τρέφει γιά τόν δικό του ἀνδρισμό. Μέ τήν ἐπίθεση καταφέρνει νά ξορκίζει προσωρινά τίς ἀμφιβολίες του**» (σ. 175).

- «... εἶναι σπάνιο ἕως ἀνέφικτο νά συναντήσῃ κανεὶς ὑψηλή ἠθική ποιότητα σέ κάποιον παιδεραστή ἢ σαδιστή ἢ ἡδονοβλεψία κ.λπ., ἐπειδή αὐτοὶ ὅλοι ἔχουν ὑποστῆ μιά ἀναστολή τῆς ψυχικῆς

ανάπτυξης με έγωκεντρικές συνέπειες, δηλαδή σοβαρότατη φθορά του γνωμικού θελήματος. Η διαφορά αυτή αποτελεί άλλη μία απόδειξη πώς **η ομοφυλοφιλία δέν πρέπει νά κατατάσσεται στίς σεξουαλικές διαστροφές (έπισήμως παραφιλίες) ως ψυχιατρική διαταραχή**» (σ. 179).

Στό όπισθόφυλλο του βιβλίου διαβάζουμε καί τά έξι: «Παλιότερα μιλούσαν γιά “πανσεξουαλισμό”, καί ξεσπάθωναν μέ καταγγελίες γιά “ήθικό έκτραχηλισμό” καί “πορνική άσυδοσία”... **Αυτή η ήθικιστική ρητορική έχει πιά παρέλθει, εύτυχώς.** Όπου άπαντά σήμερα, μοιάζει μέ καρικατούρα καί κατατάσσεται αυτόματα στά κειμήλια τής γραφικότητας μιάς

άλλης έποχής».

Στό βιβλίό «Χριστιανική ζωή καί σεξουαλικές σχέσεις» τών έκδόσεων «Έν πλω» γράφουν οί έξι: Δημήτρης Καραγιάννης • π. Stephen Muse • Frederica Mathewes Green • Ηλίας Λιαμής • π. Θεμιστοκλής Μουρτζανός • π. John Breck • π. Ιωάννης Χρυσαιγής • π. Βασίλειος Θερμός • Βασίλης Αργυριάδης • π. Άθανάσιος Παραβάντσος • Χρῆστος Μακρόπουλος • π. Βασίλειος Χαβάτζας • Lyn Breck • Έλένη Καραγιάννη

Τήν έπιμέλεια του βιβλίου (σσ. 264) είχαν οί Βασίλης Αργυριάδης καί Χρῆστος Μακρόπουλος.

Ό καθένας άς προβληματιστεί καί άς βγάλει τά συμπεράσματά του.



ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Διμηνιαία έκδοση του Πανελληνίου Συνδέσμου
γιά τήν Έλληνορθόδοξη Παράδοση «Παρακαταθήκη»
Κωδικός ΕΛ.ΤΑ. 020007

Έκδότης - υπεύθυνος κατά τόν νόμο: Βασιλική σύζ. Ηρ. Λαμπροπούλου

Σύμβουλος Έκδόσεως: Μοναχός Άρσένιος Βλιαγκόφτης

Υπεύθυνος τυπογραφείου: Δημήτριος Άλτιντζής

Έκτύπωση - Βιβλιοδεσία: Δημήτριος Άλτιντζής

Συνδρομή έσωτερικού έτίσια: 10 €

Συνδρομή έξωτερικού έτίσια: 30 €

Συνδρομή Κύπρου έτίσια: 15 €

Έπιστολές - Συνδρομές: Περιοδικόν ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Τ.Θ. 18407, Τ.Κ. 540 03 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΗΛ: 2310.222.511, FAX: 2310.462.562

e-mail: parakatathiki@gmail.com

Τά ένυπόγραφα άρθρα έκφράζουν τίς άπόψεις τών συγγραφέων τους
καί άκολουθοϋν τήν όρθογραφία τους.

© ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Έπιτρέπεται η άναδημοσίευση κατόπιν γραπτής άδείας άπό τί διεύθυνση του περιοδικού.